

VLAAMSE RAAD

BUITENGEWONE ZITTING 1995

Nr. 3

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

2 OKTOBER 1995

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 3 en 4)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	55
L. Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	55
T. Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	59
W. Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	63
E. Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening	63
E. Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media	71
L. Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	77
L. Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	79
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	81
T. Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	82
W. Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	84
L. Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	84
L. Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	84
A. Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke Kansenbeleid	85
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 80, 5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	85
L. Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	86
W. Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	86
L. Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	87
REGISTER	88

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN, WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 18 van 5 september 1995 van de heer D. RAMOUDT

Oorlogsherdenking – Presentie Vlaamse Gemeenschap

Tijdens de herdenkingsplechtigheid aan het oorlogsmonument van Koning Albert I in Nieuwpoort is het mij opgevallen dat een bloemenkrans werd neergelegd in naam van de minister van Landsverdediging en in naam van het provinciebestuur.

De Vlaamse Gemeenschap legde geen kransen neer : zijn de Vlamingen geen Belgen meer ?

Graag had ik dan ook van de minister-president vernomen waarom er geen bloemenkransen worden neergelegd in naam van de Vlaamse Gemeenschap bij dergelijke gelegenheden ?

Antwoord

De herdenkingsplechtigheid aan het oorlogsmonument van Koning Albert I in Nieuwpoort wordt georganiseerd door het stadsbestuur van Nieuwpoort en het daartoe opgerichte stedelijk comité.

De uitnodigingen worden door het organiserend comité verstuurd. Ik heb geen uitnodiging ontvangen om aanwezig te zijn op de plechtigheid of mij te laten vertegenwoordigen.

Op nationale herdenkingsplechtigheden waarop ik word uitgenodigd, probeer ik zo dikwijls mogelijk persoonlijk aanwezig te zijn, of anders laat ik mij vertegenwoordigen.

L. VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 15 van 30 augustus 1995 van de heer P. HOSTEKINT

Onderwijstijd – Aantal schooldagen

In het verleden is herhaaldelijk vastgesteld dat bepaalde scholen het niet zo nauw nemen met het respecteren van het aantal schooldagen.

Om misbruiken te ontmoedigen werd in het besluit van de Vlaamse executieve van 17 april 1991 een gedetailleerde regeling opgesteld voor het gebruik van de onderwijstijd. Dit besluit bepaalt onder meer dat de lessen in het secundair onderwijs maximum zes dagen kunnen worden geschorst om onthaal- of evaluatie-activiteiten te organiseren.

De druk om deze reglementering na te leven was echter niet groot, omdat overtredingen niet konden worden gesanctioneerd. De mogelijkheid tot sanctioneren werd pas in 1993 in het decreet betreffende het onderwijs IV opgenomen. De sanctie komt neer op een inhouding van werkingstoelagen of -middelen. Op 15 december 1993 stelde de Vlaamse regering de regels vast voor de toepassing van de sancties.

Begin van dit jaar (januari 1995) raakte bekend dat elf secundaire scholen een geldboete kregen, omdat ze vorig schooljaar hun scholieren meer vrijaf hadden gegeven dan de wettelijk toegelaten zes vrije dagen. De onderwijsinspecteurs controleerden bij wijze van steekproef zo'n 240 scholen. De betrapte scholen moesten een geldboete ten bedrage van tien percent van hun werkingssubsidie betalen.

Ondanks het feit dat dit een vrij zware straf is voor de betrokken scholen en er in de pers veel ruchtbaarheid aan werd gegeven, blijken sommige scholen er nog steeds niet voor terug te schrikken om hun leerlingen al een week voor de zomervakantie naar huis te sturen.

Dit hoeft niet altijd onreglementair te zijn, als men het wettelijk aantal dagen niet overschrijdt. Het bezorgt echter veel ouders heel wat ongemak, omdat zij niet in opvang voor hun kinderen hebben kunnen voorzien. Vaak loopt er iets mis met de communicatie tussen de

school en de ouders hierover. Niet alle scholen brengen de ouders tijdig of goed op de hoogte.

De leerlingen zelf klagen niet, want voor hun zijn dit bijkomende vakantiedagen. Toch zijn zij eigenlijk de meest benadeelden. Een beperking van de jaarlijkse onderwijstijd komt de kwaliteit van het onderwijs en zeker de kansen van de zwakkere leerlingen immers niet ten goede.

De totale tijd die per jaar aan onderwijs kan worden besteed, is in Vlaanderen bovendien reeds betrekkelijk laag. Uit de publikatie van de OESO-onderwijsindicatoren (in "Het Vlaams onderwijs in de kijker") blijkt dat Vlaamse negenjarige kinderen minder uren les krijgen dan in de meeste ons omringende landen. Wetenschappelijk onderzoek heeft aangetoond dat het aantal uren dat men onderwijs krijgt, mee bepalend is voor het leerresultaat. Een laag aantal lessen per schooljaar is vooral voor de zwakkere leerlingen nadelig, omdat de kortere schooltijd wordt gecompenseerd door het leerritme op te drijven. Het relatief lage aantal lessen per jaar wordt in Vlaanderen dan nog geconcentreerd op een relatief klein aantal dagen, namelijk 182. Dit is zeven à acht dagen minder dan het Europese gemiddelde. Het groot aantal vakantiedagen impliceert dat de Vlaamse schooldag, ondanks het lage aantal lessen per jaar, toch niet bijzonder kort is en dus van de leerlingen een zware inspanning vergt.

Die vaststelling was voor de commissie Samenleving-Onderwijs, die in opdracht van de Koning Boudewijnstichting het rapport "De school staat niet alleen" heeft opgesteld, de aanleiding om een inkorting van de lange zomervakantie voor te stellen. De commissie wil met de vermindering van het aantal vakantiedagen niet alleen de jaarlijkse onderwijstijd verhogen, maar ook de effectieve dagelijkse onderwijstijd verlichten door per schooldag meer ruimte te creëren voor niet strikt schoolse activiteiten.

Dit voorstel is misschien nogal drastisch, maar het loont wellicht toch de moeite om nader onderzocht te worden. Zeker in het kader van het zittenblijversprobleem moeten we maximaal voorkomen dat leerlingen onvoldoende leertijd en leerkansen krijgen.

1. Heeft de minister dit schooljaar (1994-1995) zelf reeds klachten betreffende het niet-optimaal gebruik van de onderwijstijd ontvangen ?
2. Heeft de onderwijsinspectie dit schooljaar eveneens een controle uitgevoerd ? Zo ja, hoeveel scholen werden gecontroleerd en bij hoeveel werd een overtreding vastgesteld ?
3. Controleert de inspectie ook of de wettelijk toegelaten schorsing van de lessen effectief wordt aangewend om opdrachten verbonden aan het onthaal of de evaluatie van de leerlingen te realiseren ?
4. Welke verplichtingen moeten de scholen in acht nemen tegenover ouders en leerlingen, indien zij gebruik maken van de mogelijkheid om de lessen te schorsen ?
5. Heeft de minister het bovenvermelde voorstel van de commissie Samenleving-Onderwijs in het rapport "De school staat niet alleen" reeds onderzocht en welke beleidsconclusies heeft hij eruit getrokken ?

Antwoord

1. Voor het schooljaar 1994-95 zijn er geen klachten betreffende het niet-optimaal gebruik van de onderwijstijd aan het kabinet of aan de inspectie gemeld.
2. De inspectie heeft 308 secundaire scholen gecontroleerd. 159 werden gecontroleerd in de loop van het schooljaar : ze konden zich nog in regel stellen. Er waren 25 scholen in dit geval. In de laatste weken van juni '95 werd een tegencontrole uitgevoerd en werden nog eens 149 scholen bezocht. Uiteindelijk stelde de inspectie nog maar bij 5 scholen een overtreding vast. Deze dossiers zijn nog in behandeling.
3. De inspectie controleert niet altijd of de schorsingsdagen effectief worden gebruikt voor opdrachten verbonden aan onthaal of evaluatie van leerlingen. Algemeen kan worden gesteld dat bij haar onderzoek tijdens de laatste schoolweek kon worden vastgesteld dat wel degelijk delibererende klasseraden werden gehouden.
4. In het besluit van de Vlaamse regering van 17 april 1991 tot organisatie van het schooljaar, staat exhaustief en limitatief opgesomd hoeveel dagen per schooljaar de lessen mogen worden geschorst :
 - één dag per schooljaar voor het houden van een pedagogische studiedag (in het basisonderwijs maximum anderhalve dag) ;
 - één dag in de instellingen waarvan lokalen naar aanleiding van verkiezingen (parlementaire, provinciale of gemeentelijke) gebruikt worden voor het inrichten van stemopnemingsbureaus ;
 - zes dagen per schooljaar om opdrachten verbonden aan onthaal of evaluatie van leerlingen te realiseren ;
 - de laatste halve dag voor de zomervakantie mag een basisschool de lessen schorsen om opdrachten verbonden aan het einde van het schooljaar te realiseren.

Op deze dagen hebben de leerlingen in principe vrijaf. Alhoewel in de reglementering niets vermeld staat over het tijdstip waarop de ouders van deze dagen op de hoogte moeten worden gebracht, is het evident dat dit door de school zo vlug mogelijk wordt meegeedeeld.

Niets weerhoudt plaatselijk initiatief om op vrijwillige basis voor opvang te zorgen. Dit kan enkel maar een positief effect hebben op het op elkaar afstemmen van schooltijd en gezinstijd.

5. Bij de oproep tot de voorstellen voor het onderwijskundig beleids- en praktijkgericht wetenschappelijk onderzoek (1994), werd het thema effectiviteit van de onderwijstijd als prioritair onderzoeksthema vooropgesteld. In dit kader is momenteel een wetenschappelijk onderzoek lopende van de heer Ignace Glorieux, docent VUB, Centrum voor Sociologie.

In dit project zullen de effecten worden bestudeerd van de variaties in de jaarlijkse onderwijstijd (er zijn verschillende tijdsparements : duur, timing sequen-

tie en ritme) op de schoolloopbaan van leerlingen en de effectiviteit en kwaliteit van het onderwijs.

Hoewel het accent van het onderzoek ligt bij de ontvangers van het onderwijs, nl. de leerlingen, zullen de bevindingen ter evaluatie worden voorgelegd aan een groep van diverse actoren uit het onderwijsveld (inrichtende machten, vakbonden, directies ouderverenigingen, administratie), om zo te komen tot relevante beleidsvoorstellen.

Vraag nr. 16
van 30 augustus 1995
van mevrouw R. VAN CLEUVENBERGEN

Opleiding verpleging-verzorging – Samenwerking

Het HOBU-decreet (artikel 62) voorziet in samenwerkingsverbanden. Voor scholen die de opleiding vroedkunde inrichten is dit noodzakelijk, als men niet én tot een verspilling van middelen én tot een overaanbod op de arbeidsmarkt wil komen.

In het HOBU-decreet wordt deze samenwerking echter niet aangemoedigd door extramiddelen voor dit arbeidsintensieve en tijdrovende overleg.

Heeft de minister maatregelen genomen om HOBU-scholen tot samenwerking te bewegen? Eventueel via (tijdelijke) tegemoetkomingen op een of ander vlak?

Antwoord

In het HOBU-decreet wordt de samenwerking tussen hogescholen wel degelijk aangemoedigd.

Er wordt op vele plaatsen een decretale basis gelegd om de samenwerking mogelijk te maken. Het projectmatig wetenschappelijk onderzoek in het kader van een samenwerking met een binnenlandse of buitenlandse universiteit of derden, staat vermeld bij de missie van de hogescholen (art. 3). Hogescholen kunnen opleidingen organiseren in samenwerking met universiteiten, andere hogescholen en derden (art. 62, 63, 283), zij kunnen gemeenschappelijke diploma's uitreiken (art. 50), zij kunnen personeel uitwisselen (art. 61). De kosten die voortspruiten uit samenwerkingsakkoorden kunnen zij ten laste leggen van de jaarlijkse werkingsuitkeringen (art. 173 en 283).

Het is inherent aan de enveloppefinanciering en responsabilisering van de hogescholen, dat er geen afzonderlijke financiële beloning in het vooruitzicht gesteld is voor hogescholen die samenwerken. Het HOBU-decreet geeft de hogescholen namelijk niet alleen meer autonomie, maar ook meer verantwoordelijkheid m.b.t. de financiering en de kwaliteit van hun opleidingen. Het feit dat samenwerkingsverbanden zowel kwalitatieve verbeteringen als financiële besparingen teweegbrengen, maakt samenwerking voor de hogescholen aantrekkelijk.

Vraag nr. 17
van 30 augustus 1995
van mevrouw R. VAN CLEUVENBERGEN

Opleiding verpleging-verzorging – Overlegstructuren

Vorig jaar werd de minister geconfronteerd met veranderingen en dus met onrust in de opleidingen verpleging-verzorging en allicht zal dat ook de volgende jaren het geval zijn.

Een kwaliteitsvol onderwijs in de verschillende kwalificaties, afgestemd op het arbeidsveld, is de doelstelling van de opleiding.

Afstemming van het onderwijs op het arbeidsveld in de sector van de verpleeg- en vroedkunde is een uiterst complexe en zeer specifieke aangelegenheid. De Hoge Raad voor het Paramedisch Hoger Onderwijs fungeerde vroeger als ontmoetings- en overlegorgaan met de minister van Onderwijs en dit voor de verschillende onderwijsnetten en arbeidssectoren.

Graag had ik vernomen hoe het gestructureerde overleg met deze sectoren nu concreet verloopt en of er bij dit overleg meerderheids- en minderheidsstandpunten aan bod komen.

Antwoord

De afstemming van het onderwijs op het arbeidsveld zal gebeuren via beroeps- en opleidingsprofielen. Hoewel de hogescholen zelf een grote autonomie hebben op dit vlak, heb ik aan de VLOR (Vlaamse Onderwijsraad) opdracht gegeven het overleg tussen de hogescholen te organiseren en stimulerend en ondersteunend op te treden.

De VLOR heeft werkgroepen opgericht, die beroeps- en opleidingsprofielen en basiscompetenties uitwerken. De conclusies van de werkgroepen zullen ook door aantal bevoorrechte getuigen, de inspectie hoger onderwijs en de DVO (Dienst voor Onderwijsontwikkeling) getoetst worden op hun beroepsrelevantie.

Als streefdatum voor het beëindigen van deze besprekingen heb ik april 1996 vooropgezet.

Vraag nr. 18
van 30 augustus 1995
van de heer S. PLATTEAU

Hogescholen – Werkingstoelagen

Ingevolge de bepalingen van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, start de enveloppefinanciering op 1 januari 1996.

Voor de maanden september tot en met december 1995 ontvangen de nieuwe hogescholen geen werkingstoela-

gen. Dit impliceert dat de instellingen voor hoger onderwijs met volledig leerplan over geen werkingstoelagen beschikken gedurende zes maanden. Het saldo van de werkingstoelagen voor het academiejaar 1994-1995 wordt normaliter in de maand juni 1995 uitgekeerd. Deze werkwijze noopt een groot aantal scholen tot het afsluiten van dure leningen.

Graag vernam ik waarom deze toelagen niet worden uitgekeerd voor de maanden september tot en met december 1995.

Antwoord

Volgens de vroegere toelageregeling werden de werkingstoelagen van de hogescholen berekend per academiejaar. De hogescholen ontvingen hun toelagen in twee schijven, een eerste in januari en een tweede in juni, dus volledig in het begrotingsjaar van de tweede helft van het academiejaar. In het begrotingsjaar 1995 hebben de hogescholen het volledige bedrag van de toelagen voor het academiejaar 1994-1995 ontvangen. De werkingstoelagen voor september tot december 1995 zouden volgens de oude regeling uitbetaald worden in januari, op de begroting 1996.

Vanaf 1 januari 1996 schakelen we echter over op de enveloppefinanciering. Deze financiering wordt berekend per begrotingsjaar. De eerste drie schijven van de werkingstoelagen zullen de hogescholen ontvangen in de maanden januari, april en juli.

Hoewel de hogescholen voor de maanden september tot december 1995 in theorie dus geen middelen ontvangen, betekent deze verschuiving geen vermindering van het bedrag dat zij in de praktijk tijdens de begrotingsjaren 1995 en 1996 zullen ontvangen.

Vraag nr. 19 van 30 augustus 1995 van de heer S. PLATTEAU

Hogescholen – Reorganisatie opleidingen

Overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, wijzigen de benamingen van bestaande afdelingen en opties met ingang van het academiejaar 1995-1996. De hogescholen ontvingen slechts op het einde van het schooljaar informatie over deze hervormingen. Uit de instructies blijkt dat de nieuwe benamingen van de opleidingen in versneld tempo worden ingevoerd. In concreto worden de eerste en de tweede studiejaar reeds volgens de nieuwe benamingen georganiseerd.

Deze handelwijze druist in tegen de geest van het decreet.

Normaliter ontstaat bij de inschrijving van een student in een school een soort studiecontract tussen de instelling en de student. De student moet zijn studies kunnen voortzetten in de afdeling waarvoor hij bij zijn inschrijving opteerde.

Graag vernam ik waarom de nieuwe benamingen van de opleidingen versneld worden ingevoerd en over

welke middelen de studenten beschikken om hun opleiding te voltooien in de bestaande afdelingen.

Antwoord

Het recht voor studenten om hun opleiding te voltooien is vastgelegd in het decreet (art.314), maar enkel voor opleidingen die worden afgebouwd. In art. 314bis kreeg de Vlaamse regering de bevoegdheid om de wijze vast te leggen waarop opleidingen en opties worden omgevormd. De opleidingen die worden omgevormd blijven bestaan, maar moeten georganiseerd worden volgens de vorm en de voorwaarden vermeld in het decreet.

Het besluit van de Vlaamse regering is volledig in overeenstemming met de geest van het decreet.

De wijzigingen die het decreet van 13 juli 1994 invoert, beogen o.a. een kwaliteitsverbetering van de opleidingen. De vroegere formele voorwaarden m.b.t. vakken en lestijden worden als erkenningsvoorwaarden vervangen door decretaal opgelegde interne en externe kwaliteitsbewaking. De hogescholen zullen hun opleidingen inhoudelijk beter moeten afstemmen op de reële beroepsvereisten. Het is dus in het voordeel van de studenten dat de hogescholen zo gauw mogelijk op dit systeem overschakelen.

Bovendien is een diploma een toekomstgericht gegeven. Het onderwijs moet daarom zo snel mogelijk kunnen inspelen op de veranderende omgeving. Studenten hebben alleen meer baat bij een diploma dat beantwoordt aan de noden van het ogenblik van hun afstuderen, dan aan de noden van het ogenblik waarop zij hun studies aanvingen.

De nieuwe benamingen van de opleidingen worden dus niet "versneld" maar "zo snel mogelijk" ingevoerd, zodat de studenten kunnen genieten van de kwalitatieve aanpassingen en kunnen afstuderen met een actueel diploma.

Een tragere omschakeling, die aan alle individuele studenten het recht geeft om nog met een oude titel af te studeren, heeft ten slotte ook organisatorische nadelen. Dergelijke overgang zou tot gevolg hebben dat hogescholen eenzelfde opleiding nog verschillende jaren op verschillende manieren naast elkaar moeten organiseren en verschillende diploma's afleveren. Dit zou de opleidingen veel duurder maken en voor alle betrokkenen (studenten, overheid, hogescholen, werkgevers) voor veel verwarring zorgen.

Vraag nr. 21 van 1 september 1995 van de heer J. TAYLOR

Overheidsvertegenwoordiging – Vlaamse of federale opdrachtgever

Bij die instellingen die geheel of gedeeltelijk in het bezit zijn van de overheid, worden vaak hoge ambtenaren benoemd als vertegenwoordiger van de overheid in de raad van bestuur van de betrokken instelling. Een markant voorbeeld daarvan verscheen in De Standaard van 20 juli 1995, waarin gemeld werd dat een secretaris-generaal bij het ministerie van de Vlaamse Gemeen-

schap in opdracht van de federale regering beheerder is van BATC (Brussels Airport Terminal Company).

Ook het ambt van regeringscommissaris bij dergelijke instellingen wordt vaak vervuld door een hoger ambtenaar.

Dienaangaande had ik aan de minister graag de volgende vragen gesteld.

1. Bevinden er zich in de beheersorganen van instellingen die geheel of gedeeltelijk in het bezit zijn van de overheid en die binnen zijn bevoegdheidssfeer vallen, of in pararegionale instellingen, vertegenwoordigers van de overheid die in feite federale ambtenaren zijn? Indien dit het geval is, in wiens naam spreken die dan en van welke minister krijgen die hun instructies?

Bevinden er zich in dergelijke instellingen federale ambtenaren die de functie van regeringscommissaris of een andere functie vervullen?

Bevinden er zich in die groep personen die tot het kabinet van een federale minister behoren?

2. Hoeveel ambtenaren van de diensten die onder zijn bevoegdheid vallen vertegenwoordigen de overheid in de raad van bestuur van een pararegionale instelling, of van een instelling waarvan de overheid mede-aandeelhouder is? Hoeveel daarvan doen dat in opdracht van de Vlaamse regering en hoeveel in opdracht van de federale regering?

Hoeveel ambtenaren van de diensten die onder zijn bevoegdheid vallen oefenen het mandaat van regeringscommissaris uit bij een dergelijke instelling en hoeveel daarvan doen dat in opdracht van de federale regering?

Worden dergelijke functies ook waargenomen door personen die tot het kabinet van de minister behoren?

3. Is het volgens de minister te verantwoorden dat Vlaamse ambtenaren de federale regering vertegenwoordigen en bijgevolg instructies krijgen van federale ministers? In welke mate is dat te verzoenen met het Vlaamse ambtenarenstatuut?

N.B.: Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse ministers.

Antwoord

De minister-president van de Vlaamse regering zal op deze vraag een gecoördineerd antwoord verstrekken.

Vraag nr. 22
van 4 september 1995
van de heer F. DEWINTER

Werkgroep homoseksuele leerkrachten – Maatregelen

In het aprilnummer van het tijdschrift Klasse (nr. 54), uitgegeven door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Onderwijs, werd de oprichting bekend gemaakt van een werkgroep voor homoseksuele leerkrachten. Dit initiatief gaat uit van

het Educatief Centrum voor Homoseksualiteit in het Onderwijs (ECHO), Pachthoevelaan 11, 2180 Ekeren. Doel van de werkgroep is volgens bovengenoemd bericht: informatie en opvang verzorgen aan leerlingen in hun school en het schoolklimaat homovriendelijker te maken.

Ontvangt ECHO op één of andere manier subsidies van de Vlaamse regering? Zo ja, voor welk bedrag?

Vindt de minister het verantwoord dat in scholen propaganda wordt gemaakt voor homoseksualiteit? Zo nee, welke maatregelen werden reeds genomen om dergelijke toestanden te vermijden?

Antwoord

De in de vraag aangehaalde problematiek handelt over een maatschappelijk verschijnsel: 5 à 10 % van de bevolking zou homoseksueel zijn. De ontdekking van hun seksuele "anderszijn" scheidt voor vele jongeren in kwestie een crisissituatie, zowel op psychologisch als op sociaal vlak.

Het Educatief Centrum voor Homoseksualiteit in het Onderwijs (ECHO) heeft tot doel voorlichting te geven in scholen over het verschijnsel homoseksualiteit: dit betekent dat ECHO informatie geeft over dit onderwerp aan leerlingen vanaf 14 jaar en ook adressen ter beschikking stelt van opvangcentra waar jongeren met problemen omtrent hun seksuele geaardheid terecht kunnen. Ook de werkgroep voor homoseksuele leerkrachten moet in dit kader worden gezien.

Doel bij dit alles is niet om propaganda te maken voor homoseksualiteit, maar ervoor te pleiten dat dit onderwerp in alle openheid en in een sfeer van verdraagzaamheid kan worden benaderd. Het al of niet organiseren of toelaten van dergelijke voorlichting kadert binnen de pedagogische vrijheid van de scholen.

ECHO ontvangt geen subsidies van de Vlaamse regering en heeft, voor zover ik kan nagaan, tot op dit ogenblik nergens een subsidieaanvraag ingediend.

T. KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU
EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 13
van 29 augustus 1995
van mevrouw R. VAN CLEUVENBERGEN

Begeleidingsplan werklozen – Verruiming

In het Belgisch Staatsblad van 4 juli jl. verscheen het samenwerkingsakkoord tussen de staat, de gemeenschappen en de gewesten betreffende het begeleidingsplan voor werklozen.

Dit plan richt zich tot alle uitkeringsgerechtigde volledig werklozen van minder dan 46 jaar, die niet in het bezit zijn van een diploma van het hoger secundair onderwijs (artikel 3 par. 1). In het verleden werden hierop uitzonderingen gemaakt, bijvoorbeeld voor jon-

geren die via een zevende jaar beroepssecundair onderwijs hun diploma van het hoger secundair onderwijs haalden.

1. Blijft die groep tot de beoogde risicogroep behoren ?
2. Het Vlaams Gewest heeft de mogelijkheid het begeleidingsplan te verruimen tot +46-ers.

Is daartoe al beslist ?

Antwoord

1. Neen, zoals bepaald in het samenwerkingsakkoord tussen de staat, de gemeenschappen en de gewesten betreffende het begeleidingsplan der werklozen, dat verscheen in het Belgisch Staatsblad van 4 april 1995 en dat in werking trad op 1 april 1995 en van kracht blijft tot 31 december 1995, behoren enkel tot de doelgroep (art. 3 § 1) : uitkeringsgerechtigd volledig werklozen, verplicht ingeschreven als werkzoekende, jonger dan 46 jaar, die hun 10de maand werkloosheid aanvatten en die niet in het bezit zijn van een diploma van het hoger secundair onderwijs, dus werkzoekenden die een diploma bezitten van : lager onderwijs, lager technisch secundair onderwijs, lager beroeps secundair onderwijs, een middenstandopleiding, een buitenlands diploma.
2. Volgens artikel 3 § 1 van het samenwerkingsakkoord tussen de staat, de gemeenschappen en de gewesten betreffende het begeleidingsplan der werklozen, kunnen de gewesten beslissen de doelgroep-begeleidingsplan te verruimen, op een vrijblijvende wijze, tot alle uitkeringsgerechtigde werklozen ouder dan 46 jaar die hun 10de maand werkloosheid aanvatten. Het Vlaams Gewest nam nog geen beslissing dienaangaande.

Echter, iedere werkzoekende, wat ook zijn/haar werkloosheidsduur of zijn/haar leeftijd is, kan op zijn/haar verzoek vrijblijvend begeleid worden. Dit kan binnen de bemiddelingsdiensten, als de werkzoekende minder dan 1 jaar werkzoekend is. De werkzoekenden krijgen dan een gelijkaardige begeleiding als binnen het begeleidingsplan, met de volgende stappen :

- informatie-sessie betreffende de dienstverlening van de VDAB ;
- analyse van de individuele (arbeidsmarkt-) situatie van de werkzoekende en diagnosestelling ;
- bespreking van de mogelijke acties met de werkzoekende en opstellen van een actieplan ;
- de werkzoekende opvolgen en helpen bij de uitvoering van het actieplan.

Als de werkzoekende reeds langer dan 1 jaar werkzoekend is kan hij/zij voor begeleiding terecht bij Weer-Werk, een gespecialiseerde dienstverlening binnen de VDAB die langdurig werkzoekenden

begeleidt naar een (re)-integratie op de arbeidsmarkt.

Vraag nr. 14 van 29 augustus 1995 van mevrouw R. VAN CLEUVENBERGEN

Begeleidingsplan werklozen – Positieve maatregelen

In het kader van het samenwerkingsakkoord tussen de staat, de gemeenschappen en de gewesten betreffende het begeleidingsplan voor werklozen, verbindt de federale overheid zich ertoe om werklozen die dit begeleidingsplan op een positieve manier aanvaarden en uitvoeren, een langere termijn toe te staan vooraleer de artikelen 80 tot 88 van de werkloosheidsreglementering toe te passen.

De Vlaamse minister van Tewerkstelling is bevoegd om het positief ingaan op het begeleidingsplan op te volgen. Kan de minister mij meedelen welke positieve sanctie er volgt in verband met artikel 80, na een positief rapport aangaande het individueel begeleidingsplan ?

Antwoord

Zoals bepaald in artikel 5 van het samenwerkingsakkoord tussen de staat, de gemeenschappen en de gewesten betreffende het begeleidingsplan der werklozen, dat verscheen in het Belgisch Staatsblad van 4 juli 1995 en dat in werking trad op 1 april 1995 en van kracht blijft tot 31 december 1995, verbindt de nationale overheid zich ertoe om voor de werklozen die het begeleidingsplan te goeder trouw uitvoeren, de termijn van de toepassing van artikel 80 tot en met 88 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering, te verlengen.

Artikel 2 van het koninklijk besluit van 10 mei 1994 tot uitvoering van artikel 73 van de wet van 30 maart 1994, houdende sociale bepalingen en tot wijziging van de artikelen 79 en 83 van het koninklijk besluit van 25 november 1991, houdende de werkloosheidsreglementering, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 1 juni 1994, bepaalt de duur van deze verlenging : "De beslissing tot schorsing heeft uitwerking op :

...

3° de eerste dag van de zesde maand volgend op de vervalddag van de overschrijding indien de werkloze deel nam aan een begeleidingsplan bedoeld in artikel 51, § 1, tweede lid, 5°, voor zover het begeleidingsplan niet werd stopgezet of niet mislukt is ten gevolge van een foutieve houding van de werkloze".

Voor gegevens betreffende het aantal werkzoekenden dat reeds van deze positieve sanctie heeft genoten, kan het raadslid terecht bij de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, aangezien het verlenen van deze positieve sanctie de werkloosheidsreglementering betreft en dus een nationale bevoegdheid is.

Vraag nr. 15
van 29 augustus 1995
van de heer J. MALCORPS

Milieu-effectrapportering – Deskundigen

Inzake milieu-effectrapportering zijn er twee besluiten van toepassing :

- het besluit van de Vlaamse executieve van 23 maart 1989, houdende organisatie van de milieu-effectbeoordeling van bepaalde categorieën van hinderlijke inrichtingen ;
- het besluit van de Vlaamse executieve van 23 maart 1989, houdende bepaling voor het Vlaams Gewest van de categorieën van werken en handelingen, andere dan hinderlijke inrichtingen, waarvoor een milieu-effectrapport is vereist voor de volledigheid van de aanvraag om bouwvergunning.

In beide besluiten is er sprake van de erkenning van deskundigen inzake milieu-effectrapportering (resp. artikel 11 en 10).

Telkens wordt ook bepaald dat de erkenning door de gemeenschapsminister kan worden ingetrokken.

Kan de minister mij meedelen hoeveel maal de erkenning van een deskundige werd opgeheven ?

Wat waren de belangrijkste redenen ?

Kan de minister mij meedelen welke beroepsmogelijkheden betrokkene heeft en in hoeverre die worden benut ?

Graag een antwoord voor elk van beide besluiten.

Antwoord

De erkenningsvoorwaarden voor deskundigen inzake milieu-effectrapportering zijn dezelfde voor beide besluiten zodat het hieronder vermelde ook voor beide besluiten geldig is.

Tot nu toe werd voor 8 deskundigen de erkenning ingetrokken.

Betrokken personen voldeden, ten gevolge van het veranderen van werkgever, niet langer aan de voorwaarden "niet bezoldigd zijn door het rijk, de gemeenschappen, de gewesten, de provincies, de gemeenten, een vereniging van gemeenten of een daarvan afhangende instelling of bestuur, behalve als lid van het onderwijzend personeel". De MER-regelgeving voorziet niet in beroepsmogelijkheden.

Vraag nr. 16
van 29 augustus 1995
van de heer J. MALCORPS

Veiligheidsrapportering – Deskundigen

In artikel 11 van het besluit van de Vlaamse executieve van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning, beter bekend als Vlarem I, wordt bepaald dat de gemeenschapsminister deskundigen kan erkennen voor

de discipline "externe veiligheid risico's voor zware ongevallen".

Artikel 11, par. 5 luidt als volgt : "De erkenning kan door de gemeenschapsminister te allen tijde worden opgeheven wanneer niet meer aan de erkenningsvoorwaarden wordt voldaan".

Kan de minister mij meedelen hoeveel maal de erkenning van een deskundige werd opgeheven ?

Wat waren de belangrijkste redenen ?

Kan de minister mij meedelen welke beroepsmogelijkheden betrokkene heeft en in hoeverre die worden benut ?

Antwoord

Op dit ogenblik zijn er 33 erkende deskundigen externe veiligheid risico's voor zware ongevallen.

In het verleden werd de erkenning van twee deskundigen ingetrokken die voor hetzelfde studie bureau werkten aan dezelfde veiligheidsrapporten.

Dit was het enige geval in zijn soort sinds het erkennen van deskundigen externe veiligheid risico's voor zware ongevallen.

De reden voor het intrekken van de erkenning was dat de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer de onderlegdheid van de betrokkenen onvoldoende achtte en dit op basis van veiligheidsrapporten door hen ingediend. Uiteraard werd de beslissing tot schorsing slechts genomen na het samenstellen van een omstandig dossier.

De erkenning wordt ingetrokken door de Vlaamse minister bevoegd voor Leefmilieu na advies van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer. Bij deze procedure is niet in een beroepsmogelijkheid voorzien.

Vraag nr. 17
van 31 augustus 1995
van mevrouw R. VAN CLEUVENBERGEN

Premies loopbaanonderbreking – Resultaat

Begin 1995 versoepelde de Vlaamse regering de regels voor het krijgen van premies bij loopbaanonderbreking of vrijwillige werktijdverkorting. De premies moeten werknemers uit de particuliere sector ertoe aanzetten minder te gaan werken en zo extra jobs creëren.

Hoeveel werknemers hebben reeds gebruik gemaakt van dit systeem ? Kan de minister een opsplitsing geven naar leeftijd en geslacht ?

Hoeveel nieuwe jobs heeft dit systeem tot op heden aangebracht ?

Antwoord

Op 13 september 1995 werd in totaal 3.009 aanvragen uit de particuliere sector voor het verkrijgen van de

aanmoedigingspremie voor deeltijds werken of loopbaanonderbreking ingediend.

Hiervan werden er 2.270 in positieve zin beslist (1.430 loopbaanonderbreking – 840 deeltijds werken).

De opsplitsing van het aantal werknemers naar leeftijd en geslacht voor de goedgekeurde aanvragen verhoudt zich als volgt :

vrouwen : 2.131, waarvan 1.941 van 21 tot 40 jaar en 187 van 41 tot 60 jaar ;

mannen : 139, waarvan 77 van 21 tot 40 jaar en 60 van 41 tot 60 jaar (voor 5 werknemers ontbreekt de geboortedatum).

De precieze raming van het aantal nieuwe jobs als gevolg van dit systeem is slechts gedeeltelijk te maken. Alleszins is in een verplichte vervanging voorzien bij de loopbaanonderbreking (1.430 of $\pm 2/3$ van het geheel) en heeft de verminderde arbeidsduur betrekking op 20 % tot 50 % van de voltijdse arbeidsduur.

Op te merken valt dat de maatregel niet alleen nieuwe jobs, maar ook het voorkomen en/of beperken van ontslagen beoogt.

**Vraag nr. 19
van 31 augustus 1995
van de heer W. KUIJPERS**

Rivierbermen – Maaischade

Het Verbond voor de Bescherming van Vogels vestigt onze aandacht op het feit dat de dienst der Zeeschelde het zogenaamde bermbesluit en het vegetatiebesluit, alsmede de Europese vogelrichtlijn en het vogelbeschermingsbesluit overtreedt door ondoordachte maai-beurten op de dijk- en rivierbermen, onder meer van de Durme en de Schelde.

Welke precieze maatregelen heeft de minister uitgevaardigd om dit onheil, onder meer voor de rietvogels, zoals de kleine karekiet, de blauwborst en de bosrietzanger, te verhinderen ?

Wie draagt de verantwoordelijkheid voor deze aangerichte schade ?

Antwoord

Het beheer van de Durme- en Schelgedijken behoort tot de opdrachten van de afdeling Zeeschelde van de administratie Waterwegen en Zeewezen. De afdeling Zeeschelde is als openbaar bestuur verantwoordelijk voor de wijze van uitvoering van het maai-beheer en de daarbij aangerichte schade.

Mijn diensten hebben contact opgenomen met de dijkenbeheerder, omdat er wordt gestreefd naar een positieve samenwerking via overleg met alle andere diensten binnen het departement.

Deze problematiek werd inmiddels geagendeerd op de overlegvergadering tussen de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) en de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) in het raam van de AMIS-werkzaamheden.

De bevoegde administratie zal erop toezien dat het bermbesluit correct wordt uitgevoerd.

**Vraag nr. 22
van 5 september 1995
van de heer W. KUIJPERS**

Milieuheffing – Achterstallige betalingen

Volgens het jaarverslag van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) zouden Vlaamse bedrijven voor ongeveer 2,2 miljard frank en privé-personen voor ongeveer 1 miljard frank achterstallige betalingen hebben uitstaan aan milieuheffingen.

Welke speciale maatregelen heeft de minister genomen om deze achterstand in te lopen en om aldus de noodzakelijke werking van het Minafonds inzake waterzuivering te blijven waarborgen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Antwoord

Op datum van 1 september 1995 heeft de groep kleine waterverbruikers, die de gezinnen en KMO's omvat, over de heffingsjaren 1991 tot en met 1994 304 miljoen frank aan heffing niet betaald.

Voor de bedrijven bedraagt de onbetaalde heffing voor dezelfde heffingsjaren 1,514 miljoen frank. Van dit bedrag aan onbetaalde heffing wordt er 748 miljoen frank door de betrokken bedrijven bij een rechtbank betwist. Daarenboven hebben een aantal bedrijven tegen de heffing 1994 bij de VMM bezwaar ingediend, waarover nog geen beslissing is genomen door de bevoegde ambtenaar van de Vlaamse Milieumaatschappij.

De verschillen met de door het lid aangebrachte cijfers zijn hoofdzakelijk te verklaren door het feit dat het jaarverslag 1994 van de Vlaamse Milieumaatschappij enkel de werkzaamheden weergeeft die werden uitgevoerd in het werkingsjaar 1994.

Zo werd er voor de gezinnen en KMO's voor een totaal heffingsbedrag van 746 miljoen frank in 1994 ingekohierd dat slechts moest betaald worden begin 1995.

Voor de bedrijven werd er voor 742 miljoen frank heffingen 1994 ingekohierd die slechts begin 1995 moesten betaald worden.

Op basis van de bepalingen van het decreet van 25 juni 1992, artikel 35septies-decies, paragraaf 1, is de Vlaamse Milieumaatschappij overgegaan tot de gerechtelijke invordering van de verschuldigde heffingen.

Deze gerechtelijke invorderingsprocedure bestaat uit een aanmaning met eventueel daaropvolgend een betekening van een dwangbevel, dat op zijn beurt eventueel wordt gevolgd door een beslag op de onroerende goederen van heffingsplichtige.

Zo werd in 1994 de gerechtelijke invorderingsprocedure gestart voor de heffing 1991 van de gezinnen en KMO's.

Op heden is aldus het bedrag van de onbetaalde heffing 1991 van de gezinnen en KMO's gehalveerd tot 35 miljoen frank.

De Vlaamse Milieumaatschappij plant voor het werkingsjaar 1995 de start van alle gerechtelijke invorderingsprocedures, zowel voor bedrijven als voor gezinnen, voor de heffingsjaren 1991, 1992 en 1993.

De werkplanning van de Vlaamse Milieumaatschappij houdt in dat in de toekomst de gerechtelijke invorderingsprocedure wordt gestart op het einde van het jaar volgend op het heffingsjaar.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN,
BEGROTING EN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 6
van 1 september 1995
van de heer J. GEYSELS

Onafhankelijkheidsverzekering – Stand van zaken

In recente interviews (Le Soir, 25 juli 1995) verklaarde eersteminister J.-L. Dehaene dat, in het kader van de hervorming van de sociale zekerheid, de invoering van een onafhankelijkheidsverzekering "geen zaak is van de federale regering, maar van de gemeenschappen".

1. Heeft de Vlaamse regering hierover reeds een standpunt ingenomen en zo ja, in welke fase bevindt het dossier zich ?
2. Zijn er dienaangaande reeds studies en/of onderzoeken uitgevoerd of gepland en wat zijn hiervan de eventuele resultaten ?

Antwoord

1. In de beleidsbrief Ouderenbeleid die in juni 1994 door de Vlaamse regering werd goedgekeurd, wordt gesteld dat het niet duidelijk is of een onafhankelijkheidsverzekering noodzakelijk is om een afdoend antwoord te bieden op de afhankelijkheidsproblemen en de zorgbehoeften van ouderen.

De ervaring in de naburige landen, onder meer in Duitsland, heeft aangetoond dat de overhaaste invoering van een afhankelijkheidsverzekering tot talrijke problemen aanleiding geeft, niet in het minst op het vlak van de financiering ervan.

Meteen werd gesteld dat het hier duidelijk om een gemeenschapsbevoegdheid gaat, omdat het toelaat een inclusief beleid te voeren. Het gedekte risico betreft trouwens specifieke kosten en verzorging, die veroorzaakt zijn door de afhankelijkheid van de oudere, buiten de medische en paramedische kosten om.

2. Bij de voorbereiding van het Vlaams Welzijnscongres 1993 "Ouderen in solidariteit", werden meerdere studies en onderzoeken betreffende dit thema uitgevoerd. De resultaten hiervan zijn te vinden in

het Congreswerkboek dat de teksten bundelt van de referaten en de syntheses teksten.

Vraag nr. 7
van 4 september 1995
van de heer F. DEWINTER

Werkgroep Health for Minorities – Benaming

Volgens het Vooruitgangsrapport Migrantenbeleid 1994 werd de administratie Gezondheidszorg door de Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden belast met de oprichting van de werkgroep Health for Minorities.

Welke motivatie lag aan de basis van de keuze voor een Engelstalige benaming ?

Antwoord

Deze materie behoort tot de bevoegdheid van de heer L. Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Vraag nr. 9
van 5 september 1995
van de heer W. KUIJPERS

Milieuheffing – Achterstallige betalingen

Zie :
Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling
Vraag nr. 22
van 5 september 1995
van de heer W. Kuijpers
Blz. 62.

Antwoord

De heer T. Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling zal op deze vraag een gecoördineerd antwoord verstrekken.

E. BALDEWIJNS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE
WERKEN, VERVOER EN RUIMTELIJKE
ORDENING

Vraag nr. 16
van 31 augustus 1995
van de heer H. DE LOOR

Hoogspanningslijn Ninove-Oudenaarde-Wortegem – Realisatie

Van de hoogspanningslijn Ninove-Oudenaarde-Wortegem (150 kV-verbinding) die bij koninklijk besluit van 12 oktober 1981 van openbaar nut werd verklaard, werd totnogtoe enkel het gedeelte tussen Oudenaarde en Wortegem aangelegd. Om tot de realisatie van het gedeelte tussen Oudenaarde en Ninove te kunnen overgaan, dienen de betrokken gewestplannen gedeel-

telijk in herziening te worden gesteld, met het oog op het inschrijven van het tracé van de betrokken lijn.

Werden reeds de nodige aanvragen ingediend om de betrokken gewestplannen gedeeltelijk te herzien ?

In bevestigend geval, hoever is de procedure gevorderd en heeft deze aanleiding gegeven tot wijzigingen of aanpassingen van het geplande tracé ?

Kan een timing worden vooropgesteld betreffende de realisatie van dit gedeelte ?

Antwoord

Tot op heden is er geen aanvraag ingediend tot gedeeltelijke herziening van de gewestplannen Oudenaarde en Aalst-Ninove, voor de vaststelling van een tracé van de betrokken hoogspanningslijn.

Vraag nr. 17 van 1 september 1995 van de heer J. TAYLOR

Overheidsvertegenwoordiging – Vlaamse of federale opdrachtgever

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 21
van 1 september 1995
van de heer J. Taylor
Blz. 58.

Antwoord

De minister-president van de Vlaamse regering zal op deze vraag een gecoördineerd antwoord verstrekken.

Vraag nr. 18 van 1 september 1995 van de heer P. DESMET

E17 Franse grens – Derde rijstrook

De E17 heeft, in de richting Franse grens – Waregem, slechts twee rijstroken, terwijl er in de andere richting drie zijn. In de omgeving van de Franse grens telt de autosnelweg echter slechts twee rijstroken. Deze flesschals veroorzaakt veel verkeersongevallen.

Het grensoverschrijdend netwerk waar de Zuidwest-vlaamse regio deel van uitmaakt, vergt onder meer een vlotte verkeersverbinding. Indien die er niet is, draagt dat bij tot een slecht ondernemingsklimaat, wat de werkgelegenheid dan weer niet ten goede komt.

Welke beslissingen zijn er tot nu toe reeds getroffen m.b.t. de aanleg van een derde rijstrook ? Houden die al een timing in voor de werken ?

Antwoord

Er zijn inderdaad slechts 2 rijstroken (en geen 3) tussen de Franse Grens en Waregem, wat momenteel nog altijd voldoende is.

Aangezien echter het verkeer op de E17 voor $\pm 1/3$ uit vrachtwagens bestaat, is er soms wat vertraging voor personenwagens wanneer twee vrachtwagens elkaar voorbijsteken. Men kan echter moeilijk spreken van opstoppingen.

Naar de toekomst toe zal de aanleg van een derde rijstrook wellicht nodig zijn, indien het wagenpark (in het huidige tempo) blijft aangroeien. Daarom werden ook reeds de onteigeningen doorgevoerd van 3 rijstroken en werden de grondwerken uitgevoerd.

Gezien de beperking van de kredieten, kon de aanleg van een derde rijstrook niet worden opgenomen in het driejarenprogramma 95/96/97, maar wel in de verdere programmatie (behoefteanalyse tot 2002).

De huidige verkeersintensiteit verantwoordt geen prioritaire behandeling van de uitbreiding naar 3 rijstroken.

Vraag nr. 19 van 1 september 1995 van mevrouw C. VERWIMP-SILLIS

Grensborden – Verwijdering

Sedert 1 januari 1993 zijn de Europese binnengrenzen officieel opgeheven. Toch blijken vooral op secundaire en landelijke wegen nog talloze borden aanwezig te zijn die wijzen op de grensovergangen. Deze situatie is niet conform het vrij verkeer van personen en goederen binnen Europa, noch met de inspanningen die worden geleverd door de Europese Unie om de bevolking te motiveren of te sensibiliseren tot Europese integratie.

1. Waarom staan er na twee en een half jaar nog altijd zoveel grensborden ?
2. Tegen welke datum zullen ze verwijderd zijn ?

Antwoord

De Europese binnengrenzen zijn inderdaad officieel opgeheven op 1 januari 1993. Om praktische redenen (bestaande signalisatie en controlemogelijkheden voor ordediensten) is de openstelling van de grenzen toen beperkt gebleven tot het goederenverkeer.

Met het oog daarop werden, in samenspraak met de administratie voor Douane en Accijnzen, de nodige maatregelen genomen voor een aangepaste signalisatie. Zo werden aan alle grensovergangen alle verwijzingen naar een douaneactiviteit of douaneaanwezigheid verwijderd, behalve aan de enkele (9 Vlaamse) grensovergangen waar een douanekantoor werd behouden. Het was en is hier de bedoeling er douaneformaliteiten te laten vervullen die even goed in een ander, verder in het binnenland gelegen douanekantoor zouden kunnen gebeuren.

Het vrij verkeer van personen is pas veel later, namelijk op 26 maart 1995 in werking getreden. Met het oog op het vrij personenverkeer, werden besprekingen gevoerd tussen de administratie en de rijkswacht om de maatregelen op het gebied van verkeersveiligheid en van de verkeersvlotheid te bepalen. De te nemen maatregelen hangen immers af van de plaatselijke toestand en omstandigheden. Het moet steeds mogelijk blijven om vlot en veilig zowel personen als goederen te controleren (bijvoorbeeld om de invoer van verdovende middelen te bestrijden).

Voor de 9 bovenvermelde Vlaamse grensovergangen is de aanpassing van de signalisatie, rekening gehouden met de noden van douane en rijkswacht, thans in uitvoering. Alle andere grensovergangen zijn vrij (behoudens uiteraard de normale maatregelen voor de verkeersveiligheid in het algemeen). Er dient wel op gewezen dat het bovenvermelde enkel betrekking heeft op gewestwegen.

Tot slot moet worden vermeld dat aan alle grensovergangen van gewestwegen borden worden geplaatst voor de aanwijzing van de bestuurlijke grenzen van land en gewest, zoals dit ook elders het geval is met de provincie- en gemeentegrenzen. Bovendien worden ook de toegelaten snelheden op de verschillende soorten wegen vermeld, omdat deze snelheden soms verschillen van land tot land.

Vraag nr. 20
van 5 september 1995
van mevrouw R. VAN CLEUVENBERGEN

Experimenten openbaar vervoer – Financiering

Inzake openbaar vervoer vinden er allerlei experimenten plaats om in te spelen op soms zeer uiteenlopende behoeften.

Zo bijvoorbeeld in het kader van de voorstelling van De Lijn als vlot vervoermiddel vanuit de provincies naar Brussel.

In Limburg is er in dit verband de rechtstreekse busverbinding vanuit Noord-Limburg met Brussel en de busverbinding van Zuid-Limburg naar Sint-Truiden die aansluit op de rechtstreekse trein naar Brussel.

Zijn er in andere provincies ook dergelijke experimenten georganiseerd ?

Hoe worden al die projecten gefinancierd en om welk bedrag gaat het ? Zijn er hierbij financiële afspraken met de NMBS voor streken die zij niet of slechts in beperkte mate bestrijkt ?

Antwoord

De busverbinding van Zuid-Limburg naar Sint-Truiden, aansluitend op de trein naar Brussel, werd reeds eerder opgeheven.

Snelbussen voor lange afstanden zijn er alleen in Limburg (de lijnen Maaseik-Brussel en Bocholt-Antwerpen), wegens het ontbreken van degelijke en snelle treinverbindingen van en naar Leuven, Brussel en Antwerpen.

Deze lijnen kwamen tot stand in het kader van de Limburgse reconversie. De Permanente Werkgroep Limburg stelt hiertoe 100 miljoen frank ter beschikking over een periode van 5 jaar (1991-1995).

Betreffende deze lijnen zijn er geen specifieke afspraken met de NMBS. De Lijn speelt hier evenwel in op een markt die door de NMBS niet werd aangeboord.

Vraag nr. 21
van 5 september 1995
van de heer W. AERS

De Lijn Gent – Gedrag vreemdelingen

Als jonge vreemdelingen het bont maken op de voertuigen van De Lijn in Gent en de betrokken bestuurders hieromtrent de centrale opbellen, dan weigert deze, naar ik verneem, om welk initiatief dan ook te nemen (bv. de politie opbellen) en dit om migrantenrellen te vermijden. Het gevolg is dat deze jonge vreemdelingen steeds driester worden en zelfs in bepaalde omstandigheden aan autochtonen de toegang tot de tram ontzeggen.

Welke maatregelen werden er getroffen om aan deze ondukbare toestand een einde te maken ?

Antwoord

Die informatie stemt niet overeen met de werkelijkheid.

Vraag nr. 22
van 5 september 1995
van de heer D. RAMOUDT

De IJzer – Uitbaggering

Onlangs verscheen de toeristische vaarkaart van de provincie West-Vlaanderen en de région Nord-Pas-de-Calais. De toerivaarder vindt hierop alle bevaarbare waterlopen van voormelde regio.

Nu zou evenwel blijken dat pleziervaarten nogal worden gehinderd door slib, met name in de IJzer en zijkanalen. Ten gevolge hiervan is de doorgang op sommige plaatsen zeer moeilijk.

Het uitbaggeren van de IJzer en zijn zijkanalen zou niet alleen een goede zaak zijn voor de pleziervaart, maar ook voor natuur en landbouw. De waterafvoer gebeurt dan immers sneller.

Werd er reeds opdracht gegeven tot het uitbaggeren van de IJzer en zijn zijkanalen ?

Indien wel, wanneer vangen de werken aan en op hoeveel worden de kosten geraamd ?

Antwoord

Wat de uitbaggering van het IJzerbekken betreft, kan ik het geachte lid meedelen dat de werken thans in voorbereiding zijn.

Een volledige peiling van alle kanalen werd uitgevoerd.

Hieruit blijkt dat $\pm 350.000 \text{ m}^3$ moet gebaggerd worden om het normaal profiel in de kanalen te verwezenlijken.

In het kader van het MER voor de eventuele bouw van een stuw op de IJzer en de waterbeheersing en sanering van het IJzerbekken, worden berekeningen op mathematisch model uitgevoerd omtrent de afvoer van wasdebieten door het verhogen van het kombergend vermogen van de rivieren en door de aanleg van overstromingsgebieden. Het kombergend vermogen kan o.m. vergroot worden door het wegbaggeren van het sediment of het slib in de rivier.

Hiervoor worden verschillende bergingsalternatieven onderzocht.

Deze bergingsalternatieven zijn :

- onderwaterberging in het spaarbekken in Nieuwpoort ;
- walberging op nieuw aan te leggen storten ;
- walberging op oude bestaande storten na afgraving en verwerking van de vroeger gestorte specie.

Voor de kwaliteitsbepaling van het slib wordt gebruik gemaakt van de methodologische studie uitgevoerd door Aminal.

De kostprijs van de werken wordt nu geraamd op 175 miljoen frank.

De eerste fase van de werken kan gepland worden na 1996.

Vraag nr. 23
van 5 september 1995
van mevrouw C. VERWIMP-SILLIS

Galgerveld Zoutleeuw – Industriezone

Op 13 september 1994 werd door de gemeenteraad van Zoutleeuw een BPA goedgekeurd waardoor de uitbreidingszone voor industrie (Galgerveld) als industriezone wordt aangesneden. Dit werd bekrachtigd door een ministerieel besluit op 20 april 1995 van minister T. Kelchtermans.

Het terrein bevindt zich tussen een woongebied, een industriezone, een natuurgebied en een landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Hierbij kan volgende toelichting worden gegeven.

Het huidige industriegebied is niet volledig benut : een aantal gebouwen staat leeg, een deel van het terrein wordt oneigenlijk gebruikt.

Het gebied raakt aan Het Vinne, een provinciaal natuurgebied met rijke fauna en flora.

Het gaat om de uitbreiding van industriële activiteit met bijhorend transport, vlakbij het toeristische centrum van Zoutleeuw.

Tevens is een ruil goedgekeurd waarbij het overblijvende deel van deze uitbreidingszone opnieuw landschappelijk waardevol agrarisch gebied wordt. Een zone

langs de Grote Steenweg wordt daarbij als industriegebied geregulariseerd.

Een vroeger protest van de bevolking (1989) leverde een petitielijst op met 660 handtekeningen.

Deze beslissing is duidelijk op maat gesneden van één bedrijf dat reeds aanwezig is in de KMO-zone. Het bedrijf zorgt in de omgeving voor permanente geluidsoverlast en werkt met grote hoeveelheden ammoniak, een zeer giftig, stinkend en gevaarlijk produkt.

In een voorstudie is een buffer gepland die belachelijk smal is (12 m) in vergelijking met de voorschriften van het gewestplan.

1. Is de minister op de hoogte van bovenvermelde elementen en zo ja, heeft hij daarin alsnog redenen gevonden om op de beslissing van zijn voorganger terug te komen ?
2. Heeft hij reeds een onderzoek laten uitvoeren inzake de bezetting van de huidige KMO-zone ?

Dit had kunnen leiden tot een grondige motivering voor het al dan niet uitbreiden van de zone, een motivering die in het dossier ontbreekt.

3. Is het niet aangewezen een ruil naar de Grote Steenweg ook voor deze fase van Lewa te laten gebeuren ?
4. Mocht er besloten zijn het ministerieel besluit ter zake te handhaven, is er dan eveneens besloten de bufferzone tussen industrie en woon- en natuurgebied op 100 meter te brengen, conform de wet op de stedenbouw ?

Antwoord

1. Het betrokken BPA "Industriezone Lewa 2", bestaande uit een plan van de bestaande toestand en een bestemmingsplan opgemaakt overeenkomstig de bepalingen van artikel 17 van de stedenbouwwet, werd zoals het lid aangeeft goedgekeurd op 20 april 1995 op basis van een gemotiveerd gunstig advies van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm). Er zijn mij geen redenen bekend om deze beslissing te herzien.
2. De motivering voor de uitbreiding van deze zone was aangegeven in de verantwoordingsnota van de ontwerper. Deze visie wordt door de Arohm bevestigd.
3. Een ruil met gronden langs de Grote Steenweg is niet aangewezen. Industriële lintbebouwing langs een belangrijke verkeersweg is immers tegenstrijdig met de principes van een goede ruimtelijke ordening en met de visie zoals weergegeven in "De gewenste ruimtelijke structuur in Vlaanderen".
4. Een bufferzone van 100 m tussen industrie- en woon- en natuurgebied is niet vastgelegd in de wet op de stedenbouw. Deze bufferzone moet afhankelijk van de plaatselijke toestand worden vastgelegd.

Vraag nr. 24
van 5 september 1995
van de heer W. AERS

Kluisendok Gent – Bestek

Het bijzonder bestek nr. 1994/11 i.v.m. de openbare aanbesteding met betrekking tot het bouwen van kaaimuren Kluisendok – over een lengte van ca. 4.300 meter – werd op 17 oktober 1994 door de gemeenteraad van Gent vastgesteld. De hiermee gepaard gaande kosten worden op 3.598.918.862 frank geraamd, exclusief de volledig terugvorderbare BTW.

Met het oog op het verkrijgen van de toelating om tot aanbesteding over te gaan, werd het bestek voor goedkeuring aan de Vlaamse regering gestuurd.

Recentelijk kon worden vernomen dat de Vlaamse minister van Financiën en Begroting het begrotingsakkoord voor het Kluisendok-complex heeft geweigerd en dit onder meer omdat de toetsing van de aanbesteding moet gebeuren aan de hand van een investeringsprogramma voor de komende jaren.

Graag had ik vernomen of het departement van de minister van dit investeringsprogramma reeds werk heeft gemaakt en zo ja, wanneer het klaar zal zijn.

Antwoord

Het bijzonder bestek met betrekking tot de aanbesteding voor de bouw van het ganse dok werd op advies van de minister van Begroting en de Inspectie van Financiën beperkt, rekening gehouden met het lopend investeringsprogramma van het departement.

Het nieuwe bestek dat in de bouw van 1200 m kaaimuur voorziet langs het Zeekanaal, werd ondertussen op 5 september 11. door mij goedgekeurd ; t.z.z. heb ik aan de bouwheer, de stad Gent, toelating verleend om de werken aan te besteden en mijn akkoord betuigd omtrent de subsidiëring van deze werken volgens de afgesloten financieringsovereenkomst.

Vraag nr. 26
van 7 september 1995
van de heer M. VERLINDEN

Weekend-openbaar vervoer – Aarschot

Inwoners van Aarschot klagen dat er in hun regio op zaterdagen en op zon- en feestdagen geen plaatselijk openbaar vervoermiddel (De Lijn) meer ter beschikking is.

Personen die niet over een auto beschikken of tot de derde leeftijd behoren kunnen bijvoorbeeld op zaterdagen geen begrafenis gaan bijwonen in een andere fusiegemeente en bezoeken aan hospitalen zijn op die dagen evenzeer problematisch.

De vraag kan worden gesteld of De Lijn in zijn pogingen tot bezuinigen niet te ver is gegaan.

1. Stemmen deze klachten overeen met de werkelijkheid ? Welke verplaatsingen met De Lijn zijn er op

zaterdagen en op zon- en feestdagen nog mogelijk in de betrokken regio ?

2. Blijkt een herziening van het bezuinigingsplan van De Lijn voor de regio Aarschot niet noodzakelijk ?
3. In andere regio's worden tijdens de weekends bijvoorbeeld kleinere busjes ingezet. Waarom zijn er tot op heden geen dergelijke initiatieven genomen voor de regio Aarschot ?

Antwoord

Aarschot wordt bediend door De Lijn Vlaams-Brabant en De Lijn Antwerpen.

De volgende wijzigingen aan de weekend-diensten in Aarschot werden, voor wat De Lijn Vlaams-Brabant betreft, doorgevoerd sedert 20 november 1993.

1. Op zaterdag rijdt de bus 35A van Leuven naar Aarschot. Op zon- en feestdagen is er geen bediening meer te Aarschot.
2. Neen. De wijzigingen in de weekend-diensten gebeurden volgens voorafbepaalde criteria. De lijnen met minder dan 0,8 opstappers per km, werden genoteerd. Uitgaande van de rol die het openbaar vervoer zowel op sociaal, cultureel als op vrijetijdsgedrag toch moet trachten te vervullen, werden de betrokken lijnen uiteindelijk geselecteerd.

Concreet :

35a : Leuven – Aarschot

op zaterdag : 0,73 reizigers/km
 --> dienstregeling werd behouden

op zondag : 0,31 reizigers/km
 --> dienstregeling werd afgeschaft

35b : Aarschot – Diest

op zaterdag : 0,32 reizigers/km
 --> dienstregeling werd afgeschaft

op zondag : 0,19 reizigers/km
 --> dienstregeling werd afgeschaft

596 : Aarschot – Leuven

op zaterdag : 0,09 reizigers/km
 --> dienstregeling werd afgeschaft

op zondag : geen bediening.

3. De bussen ingezet in het weekend moeten ook functioneel zijn op schooldagen. De capaciteit van deze kleinere bussen zou niet volstaan om het grote aantal reizigers in de spitsuren te vervoeren.

De volgende wijzigingen werden door De Lijn Antwerpen doorgevoerd.

1. Actuele weekend-bediening Aarschot door De Lijn Antwerpen :

Lijn 29a2 : Herentals Aarschot

– wel enkele ritten op zaterdag
 – geen ritten op zon- en feestdagen

Lijn 49 : Turnhout – Aarschot

- wel enkele ritten op zaterdag
- geen ritten op zon- en feestdagen

Lijn 53 : Mechelen – Aarschot

- wel enkele ritten op zaterdag
- geen ritten op zon- en feestdagen

Lijn 304 : Turnhout – Leuven

- nog enkele ritten op zater-, zon- en feestdagen.

2. De bezetting van de bussen was van die aard dat herziening economisch onverantwoord is.
3. Nog niet bestudeerd. Kan enkel via grondig kostenbatenonderzoek en mits financiële bijdrage van de stad Aarschot.

Vraag nr. 27

van 7 september 1995

van de heer M. VERLINDEN

Watermolen Aarschot – Stand van zaken

In het begin van het jaar 1994, meer bepaald op 20 januari 1994, door mijn vraag nr. 119 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 7 maart 1994, blz. 486), vestigde ik de aandacht van de minister op de sinds jaren onteigende oude watermolen met bijbehorend huis op de Diestsesteenweg in Aarschot, op de mogelijke gevaren van de verkrotte bijbehorende woning en op het uitblijven van het doortrekken van het fietspad (zie eveneens mijn vraag nr. 363 van 22 september 1994, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 19 december 1994, blz. 175 en 176).

Rekening houdend met het gunstige antwoord – de restauratie van de watermolen en de afbraak van de bijbehorende woning moeten gelijktijdig gebeuren door de instantie die in de toekomst het molenhuis zal beheren en er zijn geïnteresseerden, zodat de administratie het nodige zal doen voor overdracht en verkoop – kreeg ik graag een geactualiseerd antwoord op volgende vragen.

1. Rekening houdend met de voornoemde gevaren, werd ondertussen het proces-verbaal van de overdracht en verkoop van het molenhuis een feit ?
2. Binnen welke termijn zal de afbraak van het bijbehorend woonhuis en de restauratie van het molenhuis een feit zijn ?
3. Voor wanneer is de doortrekking van het fietspad gepland ?

Antwoord

1. Het proces-verbaal van overdracht werd opgesteld. Het molenhuis en aangrenzende grondoverschot werden nog niet verkocht.
2. Het woonhuis zal worden afgebroken naar aanleiding van de wegmodernisering van de Diestsesteenweg, die opgenomen is in het ontwerpprogramma 1996 van de afdeling Wegen Vlaams-Brabant. Onderzoek heeft uitgewezen dat het wenselijk is om,

tezamen met de wegmodernisering en aanleg van fietspaden, tevens de grondkeermuren te verwezenlijken na afbraak van het woonhuis. Na deze aanpassingswerken zal de watermolen tezamen met deze grondoverschotten worden verkocht. Alsdan is verdere restauratie van de watermolen mogelijk. Er zijn meerdere geïnteresseerden en kandidaatkopers. De latere bestemming van de watermolen zal worden bepaald in overleg met de Stichting Vlaams Erfgoed.

3. De aanleg van een vrijliggend fietspad zit vervat in de moderniseringswerken van de Diestsesteenweg en is opgenomen in het ontwerpprogramma 1996 van de afdeling Wegen Vlaams-Brabant.

Vraag nr. 28

van 8 september 1995

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Asfaltering A12 – Wegmarkering

Op een deel van de A12, ter hoogte van Breendonk, werd gedurende ettelijke weken na het aanbrengen van een nieuwe asfaltlaag, nagelaten om de wegmarkering aan te brengen.

Het betreft hier een niet ongevaarlijk traject met een op zich al gevaarlijk kruispunt.

Kan de minister mij meedelen hoe het komt dat het aanbrengen van de wegmarkering zo lang is uitgebleven ?

Antwoord

De herstelling van de slijtlaag in asfalt op een deel van de autosnelweg A12 ter hoogte van Breendonk, werd half mei uitgevoerd. De markeringen werden half augustus aangebracht.

De werken, die zich over ca. 2,5 km uitstrekten, gebeurden niet continu en alleen de slechtste stukken werden vernieuwd. De herstellingen varieerden in lengte van 100 m tot 1 km en in breedte van één tot drie rijstroken. Derhalve waren de wegvakken waar tijdelijk de markeringen ontbraken heel beperkt.

Het ontbreken van markeringen werd steeds gesignaleerd op oranje borden.

Op het gevaarlijke kruispunt waarover sprake, werden geen herstellingen uitgevoerd.

Voor zover er hier over "gevaar" kan worden gesproken, blijkt uit wat voorafgaat dat dit heel beperkt was.

Tussen de asfalteringswerken en de markeringswerken zijn om volgende redenen ca. drie maanden verlopen :

- het betreft twee verschillende aannemingscontracten, wat de coördinatie bemoeilijkt ;
- door een combinatie van verschillende werken heeft de aannemer de asfalteringswerken uiteindelijk vroeger uitgevoerd dan gepland ;
- in deze periode zijn ook vier weken vakantie inbegrepen.

Vraag nr. 29
van 8 september 1995
van mevrouw L. MAXIMUS

Lagevloertrams – Rolstoelgebruikers

De pers maakt melding van de intenties van de raad van bestuur van De Lijn om in de komende jaren drie miljard frank te besteden aan de aankoop van 45 nagelnieuwe lagevloertrams.

We kunnen dit initiatief alleen maar toejuichen, omdat het tegemoet komt aan een jarenlange bekommernis van de minder mobiele bevolkingsgroepen om gebruik te kunnen maken van het openbaar vervoer. Uit de gepubliceerde schetsen van de nieuwe voertuigen valt niet af te leiden of er al dan niet plaatsen zijn voor rolstoelgebruikers, met een aangepaste infrastructuur om de rolstoel tijdens het rijden van de tram te vergrendelen.

Het ware mij dan ook aangenaam van de minister te vernemen of, bij het opmaken van het lastenboek voor de levering van de tramstellen, het advies werd ingewonnen van het Vlaams Fonds voor Gehandicapten.

In bevestigend geval : werd met dat advies rekening gehouden ?

In ontkennend geval : op welke wijze zullen de vertegenwoordigers van de gehandicapten en inzonderheid de rolstoelgebruikers, alsnog bij de voorbereiding van dit dossier worden betrokken ?

Antwoord

Bij het opstellen van het lastenboek voor de levering van de nieuwe trams werd geen rechtstreeks advies ingewonnen bij het Vlaams Fonds voor Gehandicapten.

Er wordt van de constructeur wel geëist dat alle geldende Belgische en Europese voorschriften in verband met tramconstructie worden gerespecteerd.

Daarenboven legt De Lijn een aantal eisen op die tegemoet komen aan de behoeften van de minder mobiele reizigers. Voor de rolstoelgebruikers betreft het onder meer :

art. 35.1. De vloer is zo opgevat dat er tussen de dubbele deuren geen dwarse treden zijn. De vloer heeft, ter hoogte van de deuren, een hoogte van max. 350 mm boven het spoor.

art. 36.1. De deuren hebben een vrije doorgang van min. 1100 mm over de ganse hoogte van die deur.

Vraag nr. 30
van 8 september 1995
van de heer P. DESMET

Fietspad N357 Izegem – Staat

Het fietspad langs de gewestweg N357 (Roeselare – Ingelmunster), doortocht Izegem, verkeert in erbarmelijke staat en is levensgevaarlijk.

Reeds herhaaldelijk werd door het stadsbestuur van Izegem aangedrongen op maatregelen, tot op heden echter zonder resultaat.

Zijn er kredieten uitgetrokken voor de gevraagde werken ?

Is er al beslist wanneer ze zullen worden uitgevoerd ?

Antwoord

Het fietspad langs de gewestweg N357, vak Rumbeke – Izegem – Ingelmunster, verkeert inderdaad in slechte staat.

Daarom werd dan ook geopteerd voor de vernieuwing van het fietspad. Om budgettaire redenen werd deze vernieuwing gefaseerd opgenomen in het driejarenprogramma, vanuit Roeselare in de richting van Ingelmunster.

In het goedgekeurde investeringsprogramma van 1995 is er een bedrag van 10 miljoen frank ingeschreven voor de herstelling van een deel van het fietspad. Hiermee zal over een lengte van 1.600 m het gedeelte tussen de Oekensestraat in Roeselare (Rumbeke) en de aansluiting van de Sasbrug in Izegem worden vernieuwd. Dit eerste deel sluit aan op een reeds vernieuwd fietspad van Roeselare tot in Rumbeke. De aanbesteding vond plaats op 21 september 1995, zodat de aanvraag van de werken in december eerstkomend kan worden verwacht.

Vraag nr. 31
van 8 september 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Signalisatieborden – Inventarisverplichting

In april van dit jaar hadden nog maar 47 gemeenten, of zo'n 15 % van het totaal aantal gemeenten in Vlaanderen, voldaan aan de verplichting om een inventarisatie te maken van de signalisatieborden op hun grondgebied.

Kan de minister mij meedelen hoeveel gemeenten thans zo'n inventaris hebben ingestuurd ?

Welke gemeenten hebben op dit ogenblik nog niet aan die verplichting voldaan ?

Vanaf 1 juli zouden niet-reglementaire borden door ambtenaren worden verwijderd.

Kan de minister bevestigen dat de verwijdering van niet-reglementaire borden effectief werd aangevat ?

Antwoord

De toestand van de inventaris van de signalisatieborden opgesplitst per provincie, is de volgende.

Provincie Antwerpen

a) Goedgekeurd gemeentelijk globaal signalisatieplan :

Heist-op-den-Berg, Ravels, Schoten.

- b) Gemeentelijk globaal signalisatieplan in behandeling maar nog niet goedgekeurd :

Beerse, Borsbeek, Brasschaat, Edegem, Kasterlee, Lille, Mechelen, Merksplas, Mol, Mortsel, Olen, Oud-Turnhout, Puurs, Sint-Katelijne-Waver, Willebroek.

- c) Initiatief voor opstelling van globaal signalisatieplan genomen :

Aartselaar, Antwerpen, Essen, Geel, Herentals, Kontich, Meerhout, Westerlo.

- d) De overige gemeenten en steden beschikken nog niet over een dergelijk plan. De opruiming van de niet-reglementaire signalisatie zal in de eerste week van oktober beëindigd zijn.

Opmerking : er wordt vastgesteld dat er dagelijks niet-reglementaire en/of niet-vergunde wegwijzers teruggeplaatst worden.

Provincie Vlaams-Brabant

- a) Goedgekeurd gemeentelijk globaal signalisatieplan :

Bierbeek, Diest, Haacht, Leuven, Oud-Heverlee, Tienen.

- b) Gemeentelijk globaal signalisatieplan in behandeling :

Dilbeek, Herne, Lubbeek, Sint-Genesius-Rode, Steenokkerzeel.

- c) Gegevens niet bekend.

- d) De overige gemeenten en steden beschikken nog niet over een dergelijk plan. De opruiming van de niet-reglementaire signalisatie is op 1 augustus 1995 begonnen.

Provincie West-Vlaanderen

- a) Goedgekeurd gemeentelijk globaal signalisatieplan :

Anzegem, Blankenberge, Bredene, Hoogdele, Kuurne (gedeeltelijk), Middelkerke, Oostende, Oudenburg, Spierre-Helkijn, Torhout.

- b) Gemeentelijk globaal signalisatieplan in behandeling maar nog niet goedgekeurd :

Alveringen, Izegem, Knokke-Heist, Koksijde, Kortrijk, Nieuwpoort, Oostkamp, Zonnebeke.

- c) Initiatief voor opstelling van globaal signalisatieplan genomen :

Ardoioie, Ichtegem, Oostrozebeke.

- d) De overige 43 gemeenten en steden beschikken nog niet over een dergelijk plan. De opruiming van de niet-reglementaire signalisatie is op 1 september 1995 begonnen en verloopt stapsgewijze.

Provincie Oost-Vlaanderen

- a) Goedgekeurd gemeentelijk globaal signalisatieplan :

Hamme, Waasmunster, Dendermonde (uitsluitend industrie-, Lokeren, Aalst, Oudenaarde, Berlare, Zottegem, Wetteren.

- b) en c) Gegevens niet bekend.

- d) De overige 59 gemeenten en steden beschikken nog niet over een dergelijk plan. De opruiming van de niet-reglementaire signalisatie was reeds op 1 augustus voor een groot gedeelte uitgevoerd.

Provincie Limburg

- a) Goedgekeurd gemeentelijk globaal signalisatieplan :

As, Bocholt, Borgloon, Bree, Dilsen, Genk, Gingelom, Hamont-Achel, Hechtel-Eksel, Heusden-Zolder, Lanaken, Lommel, Lummen, Maasmechelen, Meeuwen, Neerpelt, Peer, Riemst, Tessenderlo, Tongeren, Wellen, Zonhoven.

- b) Gemeentelijk globaal signalisatieplan in behandeling maar nog niet goedgekeurd :

Diepenbeek, Ham, Herk-de-Stad, Houthalen, Kinrooi, Kortesseem, Leopoldsburg, Maaseik.

- c) Initiatief voor opstelling van globaal signalisatieplan genomen :

Hasselt, Nieuwerkerken (geen borden op gewestwegen).

- d) Beschikken nog niet over een dergelijk plan :

Alken, Beringen, Bilzen, Halen, Heers, Herstappe, Hoeselt, Overpelt, Sint-Truiden, Voeren, Zutendaal.

Met de opruiming van de niet-reglementaire signalisatie was reeds een aanvang genomen op 1 augustus 1995.

Vraag nr. 32 van 11 september 1995 van de heer M. VERLINDEN

's Hertogenmolens Aarschot – Maatregelen

Ik verwijs naar mijn schriftelijke vragen van 8 maart 1995 (nr. 76 aan minister Sauwens en nr. 51 aan minister Demeester – zie Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 11 april 1995 – beide beantwoord na ontbinding). In de antwoorden werd enerzijds gesteld dat de nodige initiatieven tot restauratie van dit unieke monument slechts kunnen worden genomen indien de eigendomsoverdracht een feit is (minister Sauwens) en werd anderzijds de bereidwilligheid van de federale minister van Wetenschapsbeleid en Infrastructuur vastgesteld om de 's Hertogenmolens in Aarschot over te dragen aan de Vlaamse Gemeenschap (minister Demeester), maar verder werd er niets ondernomen.

Ik breid mijn vraag hierbij dan ook verder uit.

Indien ik bovenvermelde antwoorden goed analyseer, betekent dit dat 's Hertogenmolens vermoedelijk gedoemd is om te verdwijnen !

In een recent artikel in het tijdschrift Knack (nr. 29/30 van 19 juli – 1 augustus op blz. 28) "De molen moet draaien", wordt eraan herinnerd dat de heer Sauwens, voormalig minister van Leefmilieu, jaren geleden voor enkele miljoenen instandhoudingswerken heeft laten uitvoeren, in afwachting van de overdracht. Het dreigt

echter weggesmeten geld te zijn, indien binnen afzienbare tijd niet de serieuze restauratiewerken kunnen beginnen, gaat het artikel verder, eraan toevoegend dat het de grootste watermolen van Vlaanderen is, een monument uit de zestiende eeuw ! Achterstallige huur die de Vlaamse Gemeenschap nog aan de staat moet betalen, wordt als oorzaak van het uitblijven van de overdracht der monumenten gesuggereerd !

1. Waarom werd op 25 januari 1985 de overdracht van monumenten naar gemeenschappen en gewesten door het ministerieel comité voor institutionele hervormingen niet aanvaard ?
2. Wat wordt er concreet gedaan om, na meer dan tien jaar immobilisme in dit domein, totaal verval van de betrokken monumenten te vermijden ?
3. Welke initiatieven heeft de minister genomen om uit deze patstelling te geraken ?
4. Welke initiatieven heeft de minister genomen om de federale regering te wijzen op haar verplichting deze niet overgedragen monumenten intussen te onderhouden en zo nodig te restaureren ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Antwoord

De materie behoort tot de bevoegdheid van de heer L. Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

E. VAN ROMPUY

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, LANDBOUW EN MEDIA

Vraag nr. 11 van 31 augustus 1995 van de heer J. GABRIELS

Hob Units – Problemen

Het Limburgs bedrijf Hob Units werd destijds samen met het bouwbedrijf Moeskops door de KS overgenomen. De overnameprijs bedroeg meer dan een half miljard frank.

Hob Units, dat toen reeds in de problemen verkeerde, werd 100 % dochter van de Limburgse Participatiemaatschappij (LPM).

Nu zou de KS, met name de LPM, het noodlijdende Hob Units van de hand willen doen aan een kandidaat-overnemer.

Hob Units heeft echter voor miljoenen schulden openstaan bij zijn toeleveringsbedrijven. De kandidaat-overnemer wacht dan ook af tot Hob Units in vereffening gaat. Alles wijst erop dat dit op zeer korte termijn zal gebeuren.

Zo zouden er, ondanks de penibele financiële toestand, onverantwoord hoge lonen zijn uitbetaald aan de beheerders van Hob Units.

Een faillissement van Hob Units zou zware economische en sociale gevolgen hebben. Zestig werknemers zouden hun job verliezen. Nog eens tientallen andere jobs worden bedreigd doordat meerdere toeleveringsbedrijven het hoofd niet meer boven water kunnen houden als Hob Units failliet gaat zonder de schulden te vereffenen.

1. Hoe beoordeelt de minister de financiële en economische toestand van Hob Units ?
2. Is er een kandidaat-overnemer ?
3. Welke stappen heeft de overheid gezet om Hob Units van een faillissement te redden ?
4. Zijn er maatregelen getroffen ten behoeve van de werknemers van Hob Units en van de toeleveringsbedrijven ?
5. Welke bezoldiging krijgen de beheerders van Hob Units maandelijks uitbetaald ?
6. Was het verantwoord om destijds het noodlijdende Hob Units over te nemen ?

Antwoord

1. Financiële en economische toestand van Hob Units

Een onderzoek in het kader van haar beheersopdracht van de Limburgse Participatiemaatschappij NV (LPM) in de NV Hob Units en haar dochtermaatschappijen, toonde aan dat belangrijke bijkomende risicodragende middelen zouden nodig zijn in 1995 teneinde :

- de gebudgetteerde verliezen aan te zuiveren ;
- een zware saneringsoperatie door te voeren ;
- te voldoen aan de zware bestaande aflossingsverplichtingen t.o.v. de financiële instellingen.

De toekomstverwachtingen voor Hob Units bleken ongunstig gezien de marktontwikkelingen, de positionering van de op-maat-geproduceerde produkten van Hob Units in de internationale concurrentie, de tegenvallende conjunctuur en vooral de zeer hoge financiële schulden.

De resultaten voor 1994 toonden reeds een belangrijk bedrijfsverlies. Daarenboven dienden nog belangrijke uitzonderlijke kosten en voorzieningen te worden geboekt ingevolge de financiële nasleep van enkele buitenlandse bouwprojecten.

Deze resultaten en de verdere negatieve evolutie tastten het eigen vermogen van Hob Units volledig aan. Daartegenover bleef de zeer hoge schuld bij bankiers en leasingmaatschappijen.

De raad van bestuur van LPM besliste dan ook, na grondig onderzoek van het dossier, uiteindelijk niet verder te investeren in de Hob Units-groep, aangezien er geen gunstig perspectief kon geboden wor-

den voor het herstel van de rendabiliteit en de gezondmaking van de onderneming.

De raad van bestuur van LPM besliste verder om ten spoedigste te trachten een overnamekandidaat op te sporen die zou kunnen zorgen voor de continuïteit van de bedrijfsactiviteiten en de werkgelegenheid op lange termijn.

2. Kandidaat-overnemer

Na enkele vruchteloze onderhandelingen met diverse industriële groepen, werden op 31 maart 1995 besprekingen aangevat met de Amerikaanse firma General Electric Modular Space (GECMS).

Na een grondige audit werd door GECMS een bod geformuleerd. Dit bod betrof een voorstel tot overname van activa en dus niet van de aandelen van de vennootschap.

3. Stappen van de overheid om Hob Units van een faillissement te redden

De aandeelhouder LPM heeft geoordeeld dat het de beste keuze was te zoeken naar een industriële kandidaat-overnemer.

Evenwel werd er geen enkele kandidaat gevonden die de aandelen van de maatschappij wilde overnemen.

Het overnamebedrag voor activa dat GECMS in haar bod formuleerde volstond echter niet om alle schulden van de Hob-Units te delgen.

Aangezien op dat ogenblik de liquiditeitspositie ongunstig bleef evolueren en een overname van aandelen met corresponderende kapitaalverhoging niet meer tot de mogelijkheden behoorde, bleek een faillissement onafwendbaar.

De bestuurders van Hob Units dienden dan ook hun verantwoordelijkheid te nemen en te beslissen tot het neerleggen van de boeken van de maatschappij. Een overname van de bedrijfsactiviteiten door GECMS kon bijgevolg alleen nog maar gerealiseerd worden binnen de procedure van het faillissement, met name door homologatie door de rechtbank van deze overdracht van activa.

Eerdere pogingen om een overname via een invereffeningstelling of via een concordaat te realiseren, waren immer niet realiseerbaar gebleken.

4. Maatregelen ten behoeve van de werknemers van Hob Units en van de toeleveringsbedrijven

De werkgelegenheid is dank zij het overnamebod van GECMS in grote mate gespaard gebleven.

Door het faillissement hebben een aantal toeleveringsbedrijven inderdaad verliezen moeten incasseren.

Evenwel, dank zij de inmiddels gerealiseerde overname door GECMS na faillissement, worden er op dit ogenblik naar wij vernemen opnieuw bestellingen geplaatst door GECMS bij de vroegere toeleveranciers van Hob Units.

In een faillissement zonder dat er op zeer korte termijn een volwaardige industriële overnemer zou zijn opgedaagd, zou de schade voor de toeleveranciers vermoedelijk nog veel groter zijn geweest.

5. Bezoldiging van beheerders van Hob Units

Alle mandaten van bestuurder in de raad van bestuur van Hob Units waren onbezoldigd.

Voor de dagelijkse leiding van de maatschappij werd een beroep gedaan op een full-time interim manager, geselecteerd via de diensten-interim management van het internationale kantoor KPMG.

6. Was het verantwoord om destijds het noodlijdende Hob Units over te nemen ?

De beslissing om Hob Units over te nemen als diversificatie-investering werd in 1992 volledig autonoom genomen door de raad van bestuur van de NV Mijnen, overeenkomstig de statuten van deze vennootschap.

Vraag nr. 12 van 31 augustus 1995 van de heer E. DE GROOT

Tuinbouwsector – Maatregelen

De tuinbouwsector is de laatste jaren hoe langer hoe meer in de verdrukking gekomen. Dit jaar is de toestand in dergelijke mate verslechterd dat hij onhoudbaar is geworden. Tenzij men immers dringend en op gecoördineerde wijze de nodige maatregelen neemt, zullen minstens 20 % van de Vlaamse tuinders met een falings worden geconfronteerd.

Dat het zover is gekomen, is zeker niet het gevolg van een gebrek aan werkkraft, inzet en doorzettingsvermogen van onze tuinders. Integendeel, naast het hard labeur geven onze tuinders blijk van inzicht en enthousiasme om hun bedrijf toekomstgericht voldoende kansen te geven.

Grote investeringen werden gedaan om een efficiënte en milieuvriendelijke bedrijfsuitbating mogelijk te maken.

Daar worden zij nu het slachtoffer van. De prijzen zijn zo in mekaar gezakt, dat er per hectare een aanzienlijk verlies wordt geboekt. Het overspoelen van de markt met openlijk en verdoken gesubsidieerde groenten, afkomstig uit Spanje, zou daaraan mee ten grondslag liggen.

De Vlaamse regering kan de bij uitstek Vlaamse tuinbouwsector niet aan zijn lot overlaten. De bevoegdheden zijn echter verdeeld over het Europese, het federale en het gewestelijke niveau. Men mag dan ook van de Vlaamse regering verwachten dat zij dringende maatregelen neemt om de tuinbouw binnen haar eigen bevoegdheden op een efficiënte wijze te ondersteunen, maar dat zij dan ook acties onderneemt naar het federale en het Europese niveau toe. Het blokkeren van concurrentievervalsende subsidiestromen lijkt hier van essentieel belang.

Graag had ik van de minister vernomen welke maatregelen op korte en middellange termijn, de Vlaamse regering heeft genomen om de noodlijdende tuinbouwsector een helpende hand te reiken en welke acties zij heeft ondernomen op het federale en het Europese niveau.

Antwoord

De aanhoudende problemen in de Vlaamse tuinbouwsector genoten mijn bijzondere aandacht.

De Vlaamse regering heeft reeds gunstmaatregelen getroffen voor de gespecialiseerde glastuinbouw- en witloofbedrijven.

De maatregelen houden in dat voor kredieten met investeringssteun waarvan de aanvraag ingediend werd vanaf 7 oktober 1989, uitstel van aflossing met verlenging van rentetoeelage en waarborg kan worden verkregen. Voor de dossiers ingediend tot 31 maart 1992 dient de aanvraag te gebeuren met het akkoord van de federale overheid.

Deze maatregelen werden meegedeeld aan de betrokken kredietinstellingen via de omzendbrief nr. 11, daterend van 1 augustus 1995. Het lid gelieve hierbij een kopie van deze omzendbrief te vinden.

Om maatregelen ten gunste van de tuinbouwsector te stimuleren op het federale en Europese niveau, heb ik schriftelijk bij de heer K. Pinxten, minister van Landbouw en Middenstand, aangedrongen om bij de compenserende maatregelen waarin werd voorzien ingevolge de recente muntschommelingen binnen de Europese Unie, de tuinbouwsector te betrekken.

Vraag nr. 13 van 1 september 1995 van de heer J. TAYLOR

Overheidsvertegenwoordiging – Vlaamse of federale opdrachtgever

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 21
van 1 september 1995
van de heer J. Taylor
Blz. 58.

Antwoord

De minister-president van de Vlaamse regering zal op deze vraag een gecoördineerd antwoord verstrekken.

Vraag nr. 14 van 1 september 1995 van de heer G. BOSSUYT

Vlaamse scheepsbouw – Herstructurering

De Vlaamse scheepsbouw- en scheepsherstellingssector verkeert reeds geruime tijd in een transformatiefase.

De pers gaf recentelijk ruchtbaarheid aan de plannen die bestaan om via de Vlaamse Scheepsbouw Maatschappij de vijf Vlaamse scheepsbouwerven grondig te herstructureren en de scheepsbouw te centraliseren op één werf. Dit zou het moeten mogelijk maken om onze positie ten opzichte van Oost-Europa, Korea, Japan ... opnieuw sterker te maken.

De troeven van de Vlaamse scheepsbouwerven liggen voornamelijk in de benadering van de markt, vastgeankerd aan een cliënteel dat bereikbaar is en waarbij hoge kosten voor dure en wereldwijde prospectie worden vermeden.

Ook de SERV (Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen) heeft in haar aanbeveling aangaande de Vlaamse scheepsbouw en scheepsherstelling gewezen op de onmisbare rol van de Vlaamse scheepsbouw en wees daarbij op de synergie met de totale maritieme sector en ook op het belang ervan voor de toelevering en de KMO's.

De keuze voor de scheepswerf zou reeds gemaakt zijn, waarbij de werf Cockerill Yards Hoboken opnieuw in gebruik zou worden genomen.

Reeds verscheidene maanden zou Werfinvest getracht hebben om de aandelen over te nemen van de mede-eigenaar Begemann. Hierop zou het kabinet van minister-president Luc Van den Brande gevraagd hebben om de werf te onteigenen in het kader van de wet op de economische expansie. Daarna zou de werf worden doorverkocht aan de Vlaamse Scheepsbouw Maatschappij.

Gezien het belang van de nieuwe scheepsbouwactiviteit in de Antwerpse regio, zou ik graag de stand van zaken kennen in dit dossier en vernemen of de beslissing ten gunste van de werf in Hoboken inderdaad reeds genomen is.

Antwoord

Ik verwijs naar de beslissing van de Vlaamse regering van 6 september 1995 waarbij, gelet op het feit dat niet voldaan werd aan de voorwaarden die door de Vlaamse regering op 28 juli 1995 waren opgelegd op het vlak van kapitaalsinbreng door de privé-sector en produktiviteitsstijging, beslist werd het herstructureringsplan voor VSM niet goed te keuren.

Vraag nr. 15 van 4 september 1995 van de heer W. AERS

BRTN De toestand is hopeloos – Politieke neutraliteit

In de uitzending "De toestand is hopeloos maar niet ernstig" van zondag 25 mei 1995 vond een columnist het nodig de CVP en het Vlaams Blok aan te vallen. Over de opeenvolgende CVP-ministers zei hij dat het katholieke padvindende of katholieke fundamentalisten waren. Het Vlaams Blok (en hier werden zowel volksvertegenwoordiger Gerolf Annemans als Vlaams parlements lid Filip Dewinter bij naam genoemd) is volgens de columnist een formatie van bloedhonden. Ook noemde hij het Vlaams Blok een "resistente schimmel". Verder deed hij een oproep om de artiesten te

boycotten die aan het Vlaams Nationaal Zangfeest deelnemen.

Strookt een en ander met de politieke neutraliteit waaraan de BRTN zich moet houden? Kan het dat in uitzendingen van de BRTN partijen die in het Vlaams parlement zetelen op deze wijze worden beledigd?

Welke maatregelen werden er getroffen?

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat het programma "De toestand is hopeloos maar niet ernstig" geen informatief programma is waarvoor de regel van de afstandelijkheid en onpartijdigheid onverkort geldt voor elke afzonderlijke bijdrage.

Het is een columnprogramma, waarin wekelijks vijf columnisten op een badinerende toon hun persoonlijk ongenoegen mogen uiten over de wereld die hen omringt.

De columnisten halen uit naar alle kanten, zowel naar links als naar rechts, naar conservatief en naar progressief. Dit type satirische programma's moet kunnen bij een publieke omroep. Dat blijkt trouwens ook uit voorbeelden in het buitenland.

Vraag nr. 16 van 4 september 1995 van de heer W. AERS

BRTN Radionieuws – Woordkeus

Op zondag 1 juli deelde Radio 1 als eerste punt in het nieuws van 18 uur mee dat er zich in Turkije zware rellen hadden voorgedaan n.a.v. een betoging tegen extreem-rechts. In de loop van de uitzending bleek dat de BRTN in dit geval het islam-fundamentalisme als extreem-rechts bestempelde.

Is de minister niet van mening dat deze omschrijving van het islam-fundamentalisme allesbehalve duidelijk is en zelfs verwarrend overkomt?

Is hij van mening dat de BRTN op die manier zijn informatie-opdracht naar behoren vervult?

Zo neen, welke maatregelen werden er getroffen?

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat het bedoelde bericht op 2 juli werd uitgezonden,

In de journalistieke terminologie betekent "rechts": behoudsgezind, conservatief, gehecht aan bestaande waarden.

"Extreem-rechts" wordt dan: reactionair, willen terugkeren naar vroegere waarden.

In die optiek is het Moslim-fundamentalisme een extreem-rechtse beweging.

Vraag nr. 17 van 6 september 1995 van de heer W. AERS

BRTN Radio Tour – Politieke neutraliteit

Op 7 juli 1995 hoorde ik op BRTN Radio 1 de uitzending over de Ronde van Frankrijk.

De BRTN-dame met dienst was in gesprek met een Vlaming die in Wallonië woont. Zonder de minste aanleiding vroeg zij: "Hebt u niet te veel last met het Franstalige Vlaams Blok?". De man begreep niet wat zij bedoelde en zij verduidelijkte: "Het Front National". Toen de man verklaarde geen last te hebben van het FN, antwoordde de BRTN-dame: "Het is in Wallonië niet zo erg als in Vlaanderen".

Is de minister van mening dat deze BRTN-dame zich hier gehouden heeft aan de politieke neutraliteit die van de openbare omroep moet worden verwacht?

Zo neen, welke maatregelen werden er getroffen?

Antwoord

De betrokken presentator heeft in het gesprek met een Vlaming die in Wallonië woont de regel van de neutraliteit en de afstandelijkheid geschonden.

De BRTN heeft dan ook de passende maatregelen getroffen.

Vraag nr. 19 van 11 september 1995 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Kabeltelevisie

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag aangaande een eventuele bijdrage vanwege de Vlaamse Gemeenschap aan de Luikse kabelmaatschappij voor het op de kabel brengen van Kanaal 2 en TV-Limburg in Voeren, zegt de minister dat de Vlaamse Gemeenschap "terecht" niet heeft bijgedragen voor het op de kabel brengen van Kanaal 2 en TV-Limburg.

De minister verwijst ter zake naar artikel 112, § 2 en 3 van de gecoördineerde omroeperegeling (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 7 augustus 1995, blz. 14 en 15).

Nochtans heeft de Vlaamse Gemeenschap destijds voor de helft bijgedragen in de kosten voor het op de kabel brengen van VTM in Voeren.

Betekent het antwoord van de minister dat dit ten onrechte was?

Wordt het bedrag in kwestie in dat geval teruggevorderd?

Antwoord

Omdat het VTM-omroepprogramma niet rechtstreeks door de kabelmaatschappij kon worden ontvangen en

omdat VTM uitsluitend in Voeren en niet in de andere gemeenten die door de betrokken kabelmaatschappijen worden bediend mocht worden doorgegeven, stond de kabelmaatschappij voor ernstige en uitzonderlijke investeringen.

Gesteund door de uitdrukkelijke wens van de Vlaamse Voerenaar en door een actuele vraag in de Vlaamse Raad, heeft de proportioneel samengestelde Vlaamse regering er mee voor gezorgd dat het VTM-omroepprogramma eindelijk in Voeren kon worden ontvangen.

Het verrast mij ten eerste dat de beslissing van de Vlaamse regering van 4 april 1990, die tot gevolg had dat VTM eindelijk vanaf 1991, dus twee jaar na de start van VTM, in Voeren kan worden bekeken, pas nu in vraag wordt gesteld.

Moet ik daaruit afleiden dat het lid het toen niet opportuun vond om de inspanningen van de Vlaamse regering te betwisten om het doorgeven van VTM in Voeren te bespoedigen ?

Ik merk ten slotte op dat er geen rechtsgrond is voor het terugvorderen van enig bedrag.

Vraag nr. 22
van 20 september 1995
van mevrouw R. VAN CLEUVENBERGEN

Vrouwen – Gelijke kansen

Vrouwen zijn goed aanwezig op de arbeidsmarkt als geheel. In leidende functies komen ze echter minder voor. Het is nochtans belangrijk ook hier vrouwen aan te treffen, wegens de voorbeeldfunctie.

1. Hoeveel mannen/vrouwen werken er op het kabinet van de minister en welke functies vervullen ze ?
2. Bestaan er, voor de administratieve diensten die onder de bevoegdheid van de minister vallen, gegevens inzake de verhouding mannen/vrouwen op de verschillende niveaus ? Waar kunnen die gegevens eventueel worden aangetroffen ?
3. Zijn er in die diensten werkgroepen of personen aangewezen voor de opvolging van het gelijke-kansenbeleid ? Zo ja, zijn er al acties gevoerd en wat was het resultaat ervan ? Zo nee, waarom niet en bestaan er concrete plannen ter zake ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Het gecoördineerde antwoord op deze vraag zal worden verstrekt door mevrouw A. Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke Kansenbeleid.

Vraag nr. 23
van 20 september 1995
van de heer F. VERMEIREN

Bouwsector – Initiatieven

Volgens de jongste conjunctuur-enquêtes van de Nationale Bank zou een nieuwe, zij het lichte daling van de bouwactiviteit merkbaar zijn. In de bouwsector telt men bovendien nog ruim 36.000 werklozen of ruim 15 % van de werknemers.

De bouwsector is bovendien zeer arbeidsintensief en ruim 80 % van zijn toegevoegde waarde bestaat uit personeelskosten.

Tot nu toe gelden voor de bedrijven uit de bouwsector overigens geen werkgelegenheidsbevorderende maatregelen, wat wel het geval is voor sectoren die bouwondernemers concurrentie bezorgen, zoals de houtsector en de metaalbouw.

Welke initiatieven heeft de Vlaamse regering voorbereid om de activiteit van de bouwsector te bevorderen en meer in het bijzonder de werkgelegenheid te stimuleren, teneinde haar doelstellingen ter zake te bereiken ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

Antwoord

Als het goed gaat in de bouw, gaat het goed met onze economie. Dit gezegde toont aan dat in Vlaanderen de bouw als indicator van onze economie wordt aangegrepen. Het feit van nog een andere volkswijsheid "de Vlaming heeft een baksteen in de maag" wordt dikwijls aangegrepen, zodra conjunctuurschommelingen in deze sector optreden, om alarm te slaan. De gevoeligheid bij de bevolking ligt namelijk vrij hoog.

Ik meen dan ook het lid in antwoord op zijn vraag te kunnen helpen door even dieper in te gaan op de reële sectoriële economische situatie, alvorens op de specifieke vragen te antwoorden.

Sector

In de jaren zestig en zeventig telden wij gemiddeld 50.000 tot 55.000 nieuwbouw woningen per jaar. De jaren zeventig, vooral de tweede helft, kenden zelfs een piek tot ruim 70.000. In de tachtiger jaren daalt dit aantal tot 24.000, een historisch dieptepunt.

De tweede oliecrisis, samen met de zeer hoge rentevoet voor hypothecair krediet en de terugloop van de bouwprogramma's in de sociale woningbouw, gelden als oorzaken.

Wat de laatste jaren betreft kan ik volgende cijfers meedelen :

aantal begonnen woningen (± 75 % in Vlaanderen)

1990	41.064
1991	44.484
1992	46.645
1993	43.705
1994	51.821

De sectorverantwoordelijken catalogeren 1994 wat de woningbouw betreft als zeer goed. De verwachtingen voor 1995 zijn iets minder gunstig, doch tekenen zich zeker niet als negatief af.

Anderzijds blijft de investeringscurve van de niet-woongebouwen (kantoren-bedrijfsgebouwen) sterk positief evolueren. In de jaren '60 waren 6.758 projecten goed voor 19,3 miljoen m³ per jaar, in 1985 liep dit laatste op tot 22,4 miljoen m³ en in 1994 noteerden we 42,7 miljoen m³.

Werkgelegenheid

Wat de werkgelegenheid betreft zijn sinds 1980 80.000 jobs verloren gegaan in de bouw. Vanaf 1985 ontstond er een positieve kentering. Opmerkelijk is de stijging van het aantal Vlaamse werknemers in het totaal van de Belgische tewerkstelling.

Jaar	Vlaand.	Wall.	Brussel	Totaal
1976	134.128	70.173	47.398	251.699
1980	135.012	69.535	37.115	241.662
1985	91.369	44.521	19.931	155.881
1990	110.191	51.492	22.928	184.611
1993	114.094	51.305	20.727	186.126

De cijfers van de volledige werkloosheid die worden toegeschreven aan het bouwbedrijf bevestigen overigens dat de weerslag van de recessie van 1992-93 vorig jaar geleidelijk is verzwakt. Sinds half 1994 heeft het aantal werklozen uit het bouwbedrijf zich min of meer gestabiliseerd op 32.500 (32.259 volledig werklozen met normale arbeidsgeschiktheid in mei 1995, tegenover 31.914 in mei 1994).

Alleen in Vlaanderen blijkt de vraag naar werken evenwel weer voldoende krachtig te zijn geworden om de ontwikkeling van het aantal werklozen langzaam te doen keren (-0,2 % in april-mei 1995 vergeleken met april-mei 1994). De recente ontwikkeling van de werkloosheid "bouwbedrijf" in Wallonië (+1,6 %) en in Brussel (+ 1,6 %) blijkt daarentegen te bevestigen over het verschillende verloop van het activiteitsvolume en de werkgelegenheid.

De laatste jaren wijzigde het profiel van de tewerkgestelde in de bouwsector enorm. Zo is er minder vraag naar niet-geschoolde arbeidskrachten, terwijl de vraag blijft naar geschoolde metselaars, vloerders en stuka-doors.

Nationale Bank

Doordat er onvoldoende recente statistische inlichtingen voorhanden zijn, valt het moeilijker te zeggen hoe de werken i.v.m. de woningbouw 1995 zijn geëvolueerd. De gegevens die de Nationale Bank heeft ingewonnen met haar maandelijkse enquêtes bij de bouwonderne-

mingen, brengen evenwel een eerste trend aan het licht. Voor de maanden januari tot april is deze ongunstig : met name de indicatoren betreffende de activiteit en de werkgelegenheid in de woningbouw zijn weer licht naarwaarts gericht.

Deze vrees was trouwens al gegroeid naarmate de cijfers over de aanvragen om woningbouwleningen bekend werden. In de laatste helft van vorig jaar is het aantal dossiers voor de bouw of de verbouwing van woningen bij de voornaamste financiële instellingen immers teruggevallen tot op een peil dat veel lager ligt dan dat van de laatste drie jaren.

Sectorspecialisten stellen het zelf dat de bouwsector het slachtoffer is van zijn eigen succes. Hij heeft immers beter dan de meeste andere bedrijfstakken kunnen weerstaan aan de laatste economische recessie, maar heeft sindsdien evenmin een spectaculaire opleving gekend. Met andere woorden, wat werd gevreesd is niet voorgevallen, maar wat werd gehoopt is er evenmin echt gekomen ; zo kan de hele recente conjunctuurontwikkeling van het bouwbedrijf worden samengevat.

Economisch beleid

In mijn beleidsnota '95-'99, waarbij aanhoudende vernieuwing van het economisch weefsel wordt benadrukt, analyseer ik de twee grote uitdagingen waarvoor de Vlaamse economie staat : onverantwoord hoge werkloosheid en stijgende internationale concurrentiedruk. Mijn oplossingen liggen daarbij minder in het uitstippen van een specifiek sectorieel beleid voor iedere sector of deelsector die tijdelijk of structureel met handicaps worstelt, maar situeren zich in het maximaal verbeteren van het ondernemingsklimaat. Hiertoe zal ik optreden als pleitbezorger bij de federale overheid wat loonkosten en fiscaliteit betreft, zal de economische dienstverlening door de Vlaamse overheid geoptimaliseerd worden, blijft de expansiesteun selectief behouden en worden een aantal nieuwe initiatieven ontwikkeld ter versterking van het KMO-weefsel, een ordergrootte waarin vooral de bouw zich situeert.

Ik denk daarbij aan de toegang voor KMO's tot risicokapitaal te vergemakkelijken en het opleidings- en vormingsaanbod te verbreden en te stimuleren. Daarenboven zal de SERV-commissie Hout & Bouw worden opgestart.

Toch meen ik dat de visie die leeft bij de Raadgevende Commissie van het Bouwbedrijf van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven de juiste is : het bouwbedrijf heeft geen nood aan bijzondere maatregelen, maar wenst een evenwichtig economisch, fiscaal en sociaal klimaat voor de bouwinvesteringen. Binnen mijn bevoegdheidsdomein zal ik daarvoor ijveren. Ik heb daartoe trouwens de Vlaamse Raad voor het Bouwbedrijf ontvangen om het beleid te toetsen aan hun verzoeken.

De aspecten "stedelijk beleid en huisvesting" en "werkgelegenheidsbevorderende maatregelen" ressembleren onder de respectieve bevoegdheid van de Vlaamse ministers L. Peeters en T. Kelchtermans.

L. PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDSE
AANGELEGENHEDEN, STEDELIJK BELEID
EN HUISVESTING

Vraag nr. 9
van 31 augustus 1995
van de heer J. GEYSELS

Huursubsidies – Dossierbehandeling

Sinds een aantal jaren kan de Vlaamse Gemeenschap huursubsidies toekennen. In persberichten (De Standaard, 1 juli 1995) wordt melding gemaakt van de gebrekkige afhandeling van de dossiers.

Hoeveel aanvragen werden er jaarlijks (1993-1994) ingediend en hoeveel werden er toegekend? Uit welke regio's?

Hoelang duurt de administratieve afhandeling van een aanvraag en welke maatregelen heeft de minister getroffen om ze sneller te laten verlopen?

Antwoord

Ik kan het lid de hiernavolgende cijfergegevens meedelen in verband met het aantal aanvragen, weigeringen en toezeggingen in 1993 en 1994. Bij het opstarten van het nieuwe systeem in 1993, waren er een aantal technische en administratieve problemen bij de invoering van dit nieuwe stelsel. Zoals het lid zal opmerken, werd in 1994 een inhaaloperatie doorgevoerd die trouwens vanaf begin 1995 nog verder werd geïntensifieerd.

	Aanvragen		Weigeringen	
	1993	1994	1993	1994
Antwerpen	685	779	266	359
Brabant	50	26	21	24
Limburg	130	173	27	67
Oost-Vlaanderen	295	444	86	207
West-Vlaanderen	284	335	56	96
Totaal	1.444	1.757	456	753

Toezeggingen (ongeacht de aanvraagdatum)	I		II		III	
	dossiers met enkel een installatiepremie		dossiers met een installatie- premie + huursubsidie		globaal (I + II)	
	1993	1994	1993	1994	1993	1994
Antwerpen	1	223	36	484	37	707
Brabant	0	4	1	37	1	41
Limburg	0	43	0	116	0	159
Oost-Vlaanderen	0	179	2	140	2	319
West-Vlaanderen	0	90	8	250	8	340
Totaal	1	539	47	1.027	48	1.566

Vereffeningen	1993	1994
Antwerpen	0	555
Brabant	0	33
Limburg	0	95
Oost-Vlaanderen	0	236
West-Vlaanderen	0	253
Totaal	0	1.172

Wat de behandelingsduur van de aanvragen betreft, kan vermeld worden dat deze voor de jaren 1993 en 1994 globaal 278 dagen bedroeg tussen de indiening van de aanvraag en de toezegging. Dat er inmiddels verbetering is, mag blijken uit het feit dat dit gemiddelde, wat de aanvragen van 1994 alleen betreft, slechts

131 dagen bedraagt en momenteel nog verder daalt. Hierbij dient bovendien benadrukt te worden dat de meeste aanvragen onvolledig zijn en dat de aanvragers niet altijd onmiddellijk gevolg geven aan de opvraging van de ontbrekende elementen door de administratie.

Het gemiddeld aantal dagen tussen de toezegging en de ordonnanciering met het oog op de vereffening beliep in 1994 109 dagen. In die termijn zit ook begrepen de inhoudelijke controle van de afzonderlijke dossiers door het Rekenhof.

In de loop van 1995 zijn de volgende acties ondernomen met het oog op een inkorting van de tijdspanne tussen de toezegging en de vereffening:

1. de rechtstreekse verzending van alle vastleggings- en ordonnantiebundels tussen de controleur van de vastleggingen (Kunstlaan), de afdeling Financiering Huisvestingsbeleid (Zandstraat), de thesaurie (af-

deling Financieel Management – Boudewijnlaan) en het Rekenhof ;

- de ondertekening van de uitbetalingsbesluiten door de directeur-generaal van Arohm, in uitvoering van het delegatiebesluit.

De opgesomde ingrepen resulteerden in een inkorting van het vroegere omloopcircuit.

Een verdere inkorting van het te lange omloopcircuit is voor mij een belangrijke prioriteit, omdat het hier inderdaad gaat om meestal de meest kansarme huurders. Daarom ben ik bezig om, samen met mijn administratie, voorstellen uit te werken om die uitbetaling nog sneller te doen gaan.

Vraag nr. 11
van 1 september 1995
van de heer F. VERMEIREN

Vlabinvest – Vlaams-Brabant

Tijdens het debat over de regeringsverklaring heeft Vlaams minister Eric Van Rompuy verklaard dat Vlabinvest zijn activiteiten moet concentreren op de zes randgemeenten en op gemeenten als Overijse, Hoeilaart en Tervuren.

Wegens te schaarse middelen blijkt het niet mogelijk te zijn ze tot gans Vlaams-Brabant uit te breiden. Men zou, aldus de minister, de verkeerde richting uitgaan.

Moet men uit deze verklaring besluiten dat de Vlaamse regering het probleem van de huisvesting in Brabant beperkt tot de voornoemde gemeenten ?

Welke zekerheid heeft men dat in de faciliteitengemeenten de plaatselijke besturen de activiteiten van Vlabinvest zullen steunen ?

Zal de Vlaamse regering de zaken op hun beloop laten indien deze gemeenten geen initiatieven nemen inzake huisvesting voor Vlaamse ingezetenen ?

Antwoord

Vlabinvest zelf behoort niet tot mijn bevoegdheid en het lid dient zich hiervoor te wenden tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, die ter zake bevoegd is luidens de bepalingen van artikel 1, 7° van het besluit van de Vlaamse regering van 28 juni 1995, houdende toewijzing van bevoegdheden inzake bestuur van of toezicht op de Vlaamse openbare instellingen.

De geciteerde beperking tot de genoemde 9 gemeenten geldt zeker niet voor de sociale huisvesting, waarvoor ik bevoegd ben. De Vlaamse regering beperkt het probleem van de huisvesting in Brabant geenszins tot de geciteerde gemeenten. De Vlaamse regering financiert tal van sociale huisvestingsprojecten, zowel in heel Vlaams-Brabant als over de rest van het Vlaams Gewest.

Op het gebied van de sociale huisvesting zijn er tal van investeringsprogramma's die het verscheidene initiatiefnemers zoals een gemeente, een vereniging van gemeenten, een OCMW of een door de Vlaamse Huis-

vestingsmaatschappij erkende sociale huisvestingsmaatschappij mogelijk maken om sociale huisvestingsprojecten op te zetten en dit naargelang hun aard en de wettelijke reglementering ter zake.

Mogelijkheden zijn er via het gewone investeringsprogramma van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij voor sociale bouwmaatschappijen, via het programma "inbreidingsgerichte projecten in een kansarme buurt", waarvoor ook gemeentebesturen en OCMW's projecten kunnen insturen, via de middelen die jaarlijks beschikbaar worden gesteld voor de herwaarderingsgebieden, via artikel 80 van de huisvestingscode voor infrastructuurwerken, via artikel 94 voor aankoop en slooping of de renovatie van gebouwen, samen goed voor verschillende miljarden subsidies per jaar. Een behoorlijk deel hiervan is voor Vlaams-Brabant gereserveerd.

Voor alle verdere inlichtingen omtrent de mogelijkheden tot subsidiëring van sociale huisvestingsprojecten en de ter zake geldende reglementering alsook de juiste samenstelling van een subsidiedossier, kan een geïnteresseerd gemeentebestuur zich steeds wenden tot de afdeling Woonbeleid van de administratie Ruimtelijk ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, die graag alle vragen zal beantwoorden en begeleiden.

Een andere mogelijkheid is dat het gemeentebestuur nauw samenwerkt met de lokale sociale huisvestingsmaatschappij en zo allerhande initiatieven op sociaal huisvestingsgebied helpt ontwikkelen.

Ik zal zeker trachten de gemeenten in Vlaams-Brabant en elders te stimuleren om een actieve sociale huisvestingspolitiek te voeren, in het kader van het stedelijk beleid.

Vraag nr. 14
van 7 september 1995
van de heer P. HOSTEKINT

Rally van Ieper – Veiligheidsmaatregelen

Het dodelijk ongeval dat zich voordeed tijdens de 24 uren van Ieper, toen een tienjarige jongen door een rallywagen werd omvergereden, heeft bij velen vragen doen rijzen omtrent de veiligheid van rally's op de openbare weg.

Momenteel buigt een groep experts zich over de vraag hoe de veiligheid van deze rally's in de toekomst kan worden gewaarborgd.

- Werden er in het bevoegdheidsvlak van de minister veiligheidsmaatregelen getroffen bij de jongste editie van de 24 uren van Ieper ?
- Wat was de kostprijs van die maatregelen ?

Antwoord

Deze materie behoort tot de bevoegdheid van de heer J. Peeters, federaal staatssecretaris voor Veiligheid, Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu.

L. MARTENS

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, GEZIN
EN WELZIJN

Vraag nr. 13
van 29 augustus 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

*Cultureel centrum Turnhout – Vergadering Cannabis
Consumentenbond*

In de eerste helft van juli vond in het cultureel centrum De Warande in Turnhout een vergadering plaats van de Cannabis Consumentenbond, die ijvert voor de legalisering van wat men doorgaans "soft" drugs noemt.

De vergadering was belegd om een zogenaamde "blow in" voor te bereiden. Daarbij is het de bedoeling om met zoveel mogelijk soft drug-gebruikers bijeen te komen en het aldus voor de bevoegde instanties erg moeilijk te maken om iedereen op te pakken en eventueel te vervolgen voor het gebruik van onwettige genotsmiddelen.

Meent de minister dat het toelaatbaar is dat dergelijke vergaderingen die duidelijk tot doel hebben onwettelijke acties op het getouw te zetten, plaatsvinden in lokalen die de Vlaamse Gemeenschap toebehoren of die door de Vlaamse Gemeenschap worden gesubsidieerd?

Indien niet, welke maatregelen heeft hij getroffen om dergelijke feiten in de toekomst te vermijden?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het lid naar de wetgeving ter zake verwijzen.

Overeenkomstig artikel 2 § 2 van het besluit van 21 oktober 1992 van de Vlaamse regering betreffende de erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige culturele centra is het beheersorgaan, binnen de perken van de beschikbare middelen, bevoegd voor het opstellen van de programmering en de inhoud van de eigen culturele activiteiten.

Wat de activiteiten betreft die door verenigingen in het cultureel centrum worden georganiseerd, stipuleert artikel 17 van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het cultuurpact het volgende: "De programmering of de inhoud van de activiteiten die plaatsgrijpen in de culturele infrastructuur mogen niet het voorwerp zijn van enige inmenging vanwege de overheid, of van de bestuurs- en beheersorganen, behalve wat de maatregelen betreft die behoren tot het strafrecht, het sociaal recht, het belastingrecht, de economische reglementering en onverminderd de grondwettelijke waarborgen".

Het behoort bijgevolg in eerste instantie tot de bevoegdheid van de lokale overheden erop toe te zien dat de bovenvermelde reglementeringen van openbare orde niet worden geschaad.

Bovendien kan een activiteit slechts worden verboden indien er tijdens deze bijeenkomst strafbare feiten gepleegd zouden worden, quod non.

Vraag nr. 16
van 1 september 1995
van de heer J. TAYLOR

*Overheidsvertegenwoordiging – Vlaamse of federale
opdrachtgever*

Zie:
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 21
van 1 september 1995
van de heer J. Taylor
Blz. 58.

Antwoord

De minister-president van de Vlaamse regering zal op deze vraag een gecoördineerd antwoord verstrekken.

Vraag nr. 17
van 4 september 1995
van de heer J. GEYSSELS

Beschermde monumenten – Herbestemming

Door wijziging van de oorspronkelijke functie kan een historisch monument zijn monumentwaarde verliezen. Wij denken bijvoorbeeld aan molens die in het verleden tot bars van verdacht allooi werden omgevormd, aan hoeve-uitbatingen die voortleven als fermettes en aan kerken die de rol van spektakelzalen kregen toebedeeld.

Bestaat er in Vlaanderen een studie over de problemen van onaangepaste herbestemming van historische monumenten of wordt hieraan gewerkt?

Welke mogelijkheden bestaan er om de vestiging van on(aan)gepaste functies in historische panden te voorkomen?

Wordt er gewerkt aan het opstellen van een Vlaamse regelgeving inzake de herbestemming van beschermde historische panden?

Antwoord

Er is mij geen studie bekend die een systematisch overzicht geeft van de herbestemmingsproblematiek van historische monumenten in Vlaanderen. Het probleem wordt wel onderkend. Omdat leegstand tot verkrotting leidt, is het inderdaad aangewezen dat een monument in gebruik wordt genomen. Maar het is niet altijd mogelijk het zijn oorspronkelijke functie te laten behouden, en vaak heel moeilijk om het een geschikte (her)bestemming te geven.

Precies daarom heeft de Vlaamse regering samen met andere partners het initiatief genomen tot de oprichting van de Stichting Vlaams Erfgoed, die als één van haar belangrijkste statutaire doelstelling heeft: het zoeken

naar en aanreiken van oplossingen voor het beheer en/of de herbestemming van monumenten. Het spreekt vanzelf dat daarbij wordt uitgegaan van de inhoudelijke beginselen – onder meer vastgelegd in het Charter van Venetië – die de Vlaamse monumentenzorg beheersen.

De decreet- en regelgeving inzake de bescherming van monumenten bevat evenwel geen bepalingen die rechtstreeks de bestemming van goederen regelen. Het is overigens de vraag of het wel opportuun is om door middel van monumentenwetgeving rechtstreeks en dwingend in te grijpen in de bestemming en het gebruik van eigendommen.

Het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten, legt evenwel strikte voorwaarden op aangaande het behoud en het uitvoeren van werken en werkzaamheden.

Een individueel beschermingsbesluit kan bovendien bijzondere voorschriften opleggen, aangepast aan de eigen kenmerken van een bepaald monument.

Elk restauratiedossier wordt vooraf aan deze voorschriften getoetst, zodat men kan verhinderen dat omwille van een nieuwe bestemming, werken zouden worden uitgevoerd die de monumentwaarde aantasten.

Rekening houdend met wat voorafgaat, acht ik het dan ook niet opportuun de huidige regelgeving aan te vullen met dwingende bepalingen die de herbestemming van monumenten op een rechtstreekse wijze beperken. Ik meen dat het verkieslijk is wat dat betreft de mogelijkheden open te laten om creatieve en zinvolle oplossingen aan te reiken, maar tevens wel streng toe te zien op de naleving van de beschermingsvoorschriften en de kwaliteit van eventuele restauratiewerken.

Vraag nr. 23
van 11 september 1995
van mevrouw Y. AVONTROODT

Ambulante-revalidatiecentra – Onderhoudssubsidies

De Vlaamse minister van Welzijn besliste om vanaf 1 januari 1995 de onderhoudstoelagen aan de centra voor ambulante revalidatie af te schaffen. Dit gebeurde zonder overleg te plegen met het Riziv, dat bijgevolg deze afschaffing niet verrekende in zijn forfaitprijzen. Deze toestand heeft tot gevolg dat de Vlaamse ambulante-revalidatiecentra geconfronteerd worden met een ernstig financieel probleem. Nochtans werd een samenwerkingsakkoord gesloten waardoor de leidende ambtenaren van het Riziv en de gemeenschappen regelmatig overleg zouden plegen om te zorgen voor coördinatie.

1. Moet de maatregel tot afschaffing van de onderhoudstoelagen niet worden opgeschort totdat deze toelagen worden verrekend in de forfaitprijzen van het Riziv ?
2. Heeft de Vlaamse regering tenminste voorzien in een financiële compensatie totdat zij een overeenkomst heeft met het Riziv ?

3. Bewijst deze problematiek niet dat het samenwerkingsakkoord niet naar behoren functioneert ?

Antwoord

De afschaffing van onderhoudssubsidies aan extra-murale centra en -diensten werd op 5 april 1995 door de Vlaamse regering beslist teneinde gevolg te geven aan een vraag uitgaande van de revalidatiecentra zelf, die verkoos de op de begroting van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap voor de onderhoudssubsidies budgettaire middelen aangewend en ingeschreven te zien voor de subsidiëring van investeringen in de sector.

Momenteel zijn besprekingen met het Riziv aan de gang, teneinde volledige duidelijkheid te hebben inzake de verrekening van de onderhoudskosten in de forfaitprijzen van het Riziv.

Ik ontving eveneens een voorstel uitgaande van de raad van bestuur van het Vlaams Fonds om de toepassing van de opheffing van de door dit Fonds toegekende onderhoudssubsidies een jaar uit te stellen. Ik zal dit voorstel aan de Vlaamse regering voorleggen, zodra de besprekingen met het Riziv verder gevorderd zijn en uitzicht bieden op voor deze revalidatiecentra en -diensten gunstige perspectieven vanaf 1 januari 1996.

Aangezien in de huidige stand van zaken aangaande deze materie enkel besprekingen nodig zijn tussen het Riziv en het Vlaams Fonds, heb ik gemeend in deze aangelegenheid bilateraal overleg te moeten verkiezen boven de procedure waarin het samenwerkingsakkoord voorziet en waarbij alle rechtsopvolgers van het vroegere Rijksfonds voor sociale reclassering van de minder-validen betrokken worden.

Vraag nr. 29
van 19 september 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Jeugdbewegingen – Ministeriële belangstelling

Tijdens de voorbije vakantie bezocht de minister blijkens berichten in de pers de zomerkampen van verschillende jeugdbewegingen.

Kan de minister mij meedelen welke jeugdbewegingen hij met zijn bezoek heeft vereerd ?

Antwoord

Op 10 augustus trok ik inderdaad een dag uit voor bezoek aan jeugdkampen. Om zoveel mogelijk groepen te kunnen zien en niet te veel tijd te verliezen in verplaatsingen, beperkte ik mij dit jaar tot groepen op kamp in Oost- en West-Vlaanderen. Het is mijn intentie de volgende jaren om beurt ook de andere provincies aan te doen.

Met de bezoeken beoogde ik zowel een kennismaking met diverse vormen van kamp- en vakantiebeleving, als met concrete locaties en inrichtingen.

Ik deed volgende gemeenten aan : Heuvelland, Zedelgem, Lokeren, Waasmunster, Melle, Merelbeke.

Ik zag er diverse types van verblijfsaccommodaties : kampeerhoeves, eenvoudige en meer comfortabele jeugdverblijfcentra en kampeerterrainen. Ik maakte kennis met een groep gehandicapten uit het Antwerpse (Zonnekamp), een jeugdafdeling van het Rode Kruis, een chirogroep uit Drongen, een grote scoutsgroep uit Ternat, een KSA-groep uit Kortrijk, een Akabe-groep uit Sint-Niklaas, twee sportkampen van de BGJG, een buitenlandse volksdansgroep, een KSA-groep uit Blankenberge en uit Kemmel en ten slotte met een creatieve week ingericht door Jediko.

Vraag nr. 31
van 19 september 1995
van de heer D. LOOTENS-STAEL

BRTN TV1 Journaal – IJzerbedevaart

1. In het laatavondjournaal van BRTN TV1 op zondag 27 augustus bracht men verslag uit over de jaarlijkse IJzerbedevaart. Hierbij werd door de reporter met dienst gezegd dat de voornamelijk buitenlandse skinheads die werden opgepakt op zaterdagavond 26 augustus, in Diksmuide waren op uitnodiging van de Vlaams Blok Jongeren.

Kan de minister mij meedelen waarop deze loze beweringen steunden ?

2. Volgens hetzelfde journaal zou de mindere opkomst op de Bedevaartweide te wijten zijn aan de oproep van Vermeulen- en Willemsfonds om niet naar Diksmuide te komen. Het zal de minister niet onbekend zijn dat beide fondsen reeds jaren oproepen om niet aan de IJzerbedevaart deel te nemen.

Is de minister – gezien deze feiten – niet van mening dat ook hier aan verkeerde berichtgeving werd gedaan ?

3. Heeft de minister ter zake reeds stappen gezet ? Op welke manier worden bij de BRTN leugenachtige berichten rechtgezet zonder initiatief van buitenaf ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer E. Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media.

Antwoord

Krachtens het besluit van de Vlaamse regering van 20 juni 1995 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering, behoren de media tot het bevoegdheidsdomein van mijn collega, Vlaams minister Eric Van Rompuy.

Vraag nr. 34
van 20 september 1995
van mevrouw R. VAN CLEUVENBERGEN

Vrouwen – Gelijke kansen

Zie :
 Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media
 Vraag nr. 22
 van 20 september 1995

van mevrouw R. Van Cleuvenbergen
 Blz. 75.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw A. Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke Kansenbeleid.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
 REGERING
 VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
 BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
 WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 8
van 5 juli 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Flanders/La Flandre – Redactionele informatie

Enige tijd geleden zette het weekblad Trends twee Vlaamse onderzoekers van de KU-Leuven in het zonnetje die erin geslaagd waren veertien nieuwe variëteiten van bananen te ontwikkelen die resistent zijn tegen schimmelziekten. Ze hebben bovendien ook nog een grotere opbrengst.

Een merkwaardige prestatie en een reële bijdrage voor de hongerbestrijding en voor een renderende landbouw in de ontwikkelingslanden. Evenwel ging de internationale erkenning van dit werk haast uitsluitend naar het Internationaal Instituut voor Tropische Landbouw. De inbreng van de twee Vlaamse vorsers bleef met andere woorden onbesproken.

Dergelijke berichten kunnen het imago van Vlaanderen in het buitenland nochtans ten goede komen. Ze onderstrepen de kennis en de kunde van het Vlaams wetenschappelijk onderzoek. De Vlaamse overheid zou daar moeten op inspelen, maar onder meer in het tijdschrift *Flanders/La Flandre* heb ik daar, behoudens vergissing van mijnentwege, nog niets over gelezen.

Kan de minister mij meedelen op welke wijze de redactie van bedoeld tijdschrift zich laat informeren over de verwezenlijkingen van het Vlaams wetenschappelijk onderzoek ?

Antwoord

Door de redactie van het tijdschrift *Flanders/La Flandre* wordt de actualiteit op de voet gevolgd.

Wanneer zij het nuttig acht dat bepaalde Vlaamse onderzoekers of wetenschappers wegens uitzonderlijke verdiensten bijzondere aandacht verdienen, wordt in één van de volgende nummers van het tijdschrift daaraan de nodige aandacht besteed.

Daarnaast worden permanent Vlaamse onderzoekers voorgesteld die naar onze mening de internationale aandacht verdienen.

Zo werden in het tijdschrift *Flanders* reeds artikels gewijd aan onder andere :

- Prof. Van Montagu – i.v.m. het onderzoek in de plantgenetica (*Flanders* nr. 1) ;
- Prof. Van Cotthem – i.v.m. het onderzoek naar terracottem (vruchtbaar maken van woestijngrond) (*Flanders* nr. 7) ;
- Prof. P. Piot – i.v.m. het onderzoek naar AIDS (*Flanders* nr. 26/*La Flandre* nr. 6) ;
- Dr. P. Janssen – i.v.m. het onderzoek naar geneesmiddelen (*flanders* nr. 4) ;
- Prof. Van den Berghe/prof. J.P. Fryns – i.v.m. het onderzoek van de menselijke genetica (*Flanders* nr. 20) ;
- Prof. Marquet – i.v.m. zijn onderzoek naar een kunstoor (*Flanders* nr. 6).

Vraag nr. 15

van 20 juli 1995

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse gemeenschapsattachés – Benoeming

Enige maanden geleden geraakte bekend dat de Vlaamse regering een Vlaamse gemeenschapsattaché in Washington heeft benoemd, zonder rekening te houden met de volgorde van het examen dat door het Vast Wervingssecretariaat was georganiseerd.

Naar verluidt wordt het overslaan van de tweede gerangschikte kandidate gemotiveerd door het feit dat ze voor de Belgische ambassade in Washington werkt.

Waarom werd in de deelnemingsvoorwaarden voor het examen niet gestipuleerd dat personeel dat reeds actief is op ambassades, voorrang krijgt bij de aanwerving ?

Kan de minister mij meedelen of de benadeelde partij klacht heeft ingediend bij de Raad van State ?

Antwoord

De Vlaamse regering heeft op 3 mei jongstleden een Vlaams gemeenschapsattaché in Washington benoemd. Hij was tevens geslaagd in het diplomatiek examen en werd door de examenjury gerangschikt in categorie A. In deze categorie worden de meest geschikte kandidaten ondergebracht. Het georganiseerde examen was geen vergelijkend examen.

Het gewenste functieprofiel vereiste niet dat een kandidaat reeds werkt op een ambassade. Er diende dan ook niet gestipuleerd te worden dat personeel dat op een ambassade werkt voorrang krijgt bij aanwerving.

De partij die zich benadeeld voelt, heeft klacht ingediend bij de Raad van State.

T. KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU
EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 1

van 5 juli 1995

van de heer W. AERS

VDAB-gebouw Gent – Krakers

Sinds enkele weken is het vroegere gebouw van de VDAB aan de Lange Steenstraat in Gent door krakers bezet en dit met alle gevolgen voor het gebouw zelf, voor de buurt en voor de wijk (schade aan het gebouw, burenhinder, enz.).

Heeft de minister reeds de nodige stappen gezet om de uitdrijving te verkrijgen ?

Zo ja, op welke datum ?

Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

Het gebouw aan de Lange Steenstraat 71 in Gent is slechts gedeeltelijk eigendom van de VDAB. In dit gebouw zijn twee eigendommen te onderscheiden :

- het gebouw in de Lange Steenstraat 71 is eigendom van de Vlaamse Gemeenschap ;
- het gebouw Tempelhof 30 is eigendom van de VDAB.

Beide eigendommen vormen functioneel één geheel. Het gebouw werd midden 1994 ontruimd door de VDAB.

Voor een antwoord op zijn vragen betreffende de eigendom van de Vlaamse Gemeenschap moet ik het lid verwijzen naar de ter zake bevoegde Vlaamse minister.

De VDAB wil haar eigendom verkopen. Zodra de verkoopprocedure formeel is afgerond, kunnen initiatieven worden genomen om de krakers uit het gebouw te verdrijven.

Vraag nr. 18

van 31 augustus 1995

van de heer J. GEYSELS

VDAB Actieplan Vrouwen – Resultaat

Reeds enkele jaren geleden startte de VDAB met het Actieplan Vrouwen, waarbij vrouwen werden aangespoord om "mannelijke" beroepsopleidingen te volgen : schilder, behanger, lasser, enzovoort.

Nu blijkt dat er wel heel wat vrouwen op deze mogelijkheden zijn ingegaan, maar dat heel wat minder vrouwen effectief werk hebben gevonden.

Hoeveel vrouwen hebben een beroepsopleiding gevolgd in de zogenoemde "mannelijke" opleidingen ?

Hoeveel percent heeft effectief een (voltijdse, halftijdse) job gevonden ?

Antwoord

(Gezien de omvang kan het antwoord niet worden opgenomen in het Bulletin van Vragen en Antwoorden. Het ligt ter inzage bij het secretariaat van de Vlaamse Raad.)

**Vraag nr. 20
van 31 augustus 1995
van de heer W. KUIJPERS**

De IJzer – Heidebeek

Elk jaar opnieuw wordt de IJzer zwaar getroffen in zijn biologisch leven, waarschijnlijk door de vervuilde Heidebeek die uit Frans-Vlaanderen komt en erin uitmondt.

Begin juli dreven er in de buurt van Roesbrugge weer eens massa's dode vissen op het water. De Vlaamse Milieumaatschappij liet het water van beide waterlopen analyseren.

1. Wat waren de bevindingen ?
2. Welke concrete stappen heeft de minister reeds gezet om samen met zijn Franse collega deze milieuvervuiling af te bouwen ?

Antwoord

1. Op 29 juni 1995 meldde de milieuableider van Poperinge aan de afdeling Milieu-inspectie in Brugge een belangrijke verontreiniging op de Heidebeek ter hoogte van Watou. Volgens zijn informatie was de verontreiniging afkomstig uit Frankrijk en werd ze gekenmerkt door een geelachtige kleur. Op 2 juli 1995 werd de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) – buitendienst Oostende, door een inwoner van Roesbrugge opgeroepen wegens een massa-vissterfte op de IJzer.

De staalname door de VMM gebeurde op 3 juli 1995 op drie plaatsen :

1. monding van de Heidebeek,
2. IJzer opwaarts de Heidebeek,
3. IJzer afwaarts de Heidebeek.

Metingen ter plaatse wezen op een groot zuurstofgebrek en een abnormaal hoge geleidbaarheid in de Heidebeek. In de IJzer stroomafwaarts de Heidebeek was het zuurstofgehalte eveneens zeer laag. Stroomopwaarts van de Heidebeek was het zuurstofgehalte normaal. De geleidbaarheid afwaarts de Heidebeek was beduidend hoger dan stroomopwaarts.

De analyseresultaten bevestigden de hoge graad van verontreiniging van de Heidebeek, waar o.a. een uitzonderlijk hoge biologische zuurstofvraag (160 mgO₂/l t.o.v. een norm van 6mg/l) werd vastgesteld. De gehalten aan ammonium en fosfaat waren eveneens zeer hoog.

Uit de vaststellingen ter plaatse en de analyseresultaten blijkt dat de vissterfte in de IJzer op de eerste plaats te wijten was aan zuurstofgebrek ten gevolge van een grote belasting met afbreekbare stoffen vanuit de Heidebeek.

In het licht van deze en andere vissterftes die tijdens de voorbije zomer hebben plaatsgevonden, wordt een technische werkgroep opgericht binnen het bekkencomité van de IJzer. Deze moet, waar mogelijk, korte- en langetermijnoplossingen formuleren, zodat bepaalde vissterftes kunnen worden vermeden of dat minstens op een meer systematische manier kan worden gereageerd op toekomstige calamiteiten.

2. Gezien het grensoverschrijdende karakter van de vervuiling van de Heidebeek, werden in de voorbije jaren de nodige maatregelen voorgesteld om de vervuiling aan te pakken. Daartoe werden door het Vlaams Gewest de nodige contacten gelegd met de instanties aan Franse zijde. Dit resulteerde in een gezamenlijke aanpak voor de waterzuivering voor de zone Watou-Houtkerque. Hierbij diende aan Vlaamse zijde een zuiveringsinstallatie voor 2100 inwonerequivalenten te worden gebouwd en de aanleg van een collector (ter opvang van de afvalwaters geloosd via het gemeentelijk rioleringsstelsel van Watou-Poperinge. Langs Franse zijde diende een leiding te worden aangelegd om Houtkerque te verbinden met de installatie in Watou.

In opdracht van het Vlaams Gewest werd door de NV Aquafin de voormelde collector aangelegd in 1994. De zuiveringsinstallatie werd opgestart tijdens de zomer van dit jaar en is dus operationeel.

Hieromtrent werd in juli van dit jaar met Frankrijk een overeenkomst afgesloten, waarbij voor de zuivering van hun afvalwater de exploitatiekosten werden vastgelegd op basis van een forfaitair bedrag. Tevens werd in dezelfde overeenkomst aan Frankrijk een dead-line gesteld in verband met de aanleg van de leiding ter aansluiting van Houtkerque. Deze dient, zoals in het contract gestipuleerd werd, voor 31 december 1995 aangelegd te zijn.

Dit initiatief kadert in een Europees Interreg-project "sanering Heidebeek". Het project omvat ook een diagnosestudie, teneinde de zuiveringsinfrastructuur van Steenvoorde (F) te verbeteren en de eerste aanpassingswerken aan de bestaande waterzuiveringsinstallatie en de collectoren.

Naast de zone Watou, die ontegensprekelijk een belangrijke impact heeft op de waterkwaliteit van de Heidebeek, zijn aan Vlaamse zijde in de goedgekeurde investeringsprogramma's, opgedragen aan de NV Aquafin, de nodige projecten opgenomen voor de waterzuivering van de zone Roesbrugge.

Voor deze zone wordt, naast een centralisatie van de afvalwaters, tevens in een zuiveringsinstallatie voorzien voor ongeveer 1.000 inwonerequivalenten. De projecten bevinden zich momenteel in ontwerp-fase en zijn volgens de huidige timing gepland om gebouwd te worden in 1996-1997.

Daarnaast reken ik er ook op dat door de voormelde initiatieven de gemeenten behorende tot het

hydrografisch bekken van de Heidebeek hun rioleringsstelsel planmatig uitbreiden, zodat enerzijds de bovengemeentelijke inspanningen een hoger rendement halen en anderzijds de diffuse verontreiniging (onder meer door afwezigheid van riolering) sterk wordt verminderd.

Vraag nr. 21
van 1 september 1995
van de heer J. TAYLOR

Overheidsvertegenwoordiging – Vlaamse of federale opdrachtgever

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 21
van 1 september 1995
van de heer J. Taylor
Blz. 58.

Antwoord

De minister-president van de Vlaamse regering zal op deze vraag een gecoördineerd antwoord verstrekken.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN,
BEGROTING EN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 5
van 1 september 1995
van de heer J. TAYLOR

Overheidsvertegenwoordiging – Vlaamse of federale opdrachtgever

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 21
van 1 september 1995
van de heer J. Taylor
Blz. 58.

Antwoord

De minister-president van de Vlaamse regering zal op deze vraag een gecoördineerd antwoord verstrekken.

L. PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDSE
AANGELEGENHEDEN, STEDELIJK BELEID
EN HUISVESTING

Vraag nr. 10
van 1 september 1995
van de heer J. TAYLOR

Overheidsvertegenwoordiging – Vlaamse of federale opdrachtgever

Zie :
minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 21
van 1 september 1995
van de heer J. Taylor
Blz. 58.

Antwoord

De minister-president van de Vlaamse regering zal op deze vraag een gecoördineerd antwoord verstrekken.

L. MARTENS

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, GEZIN
EN WELZIJN

Vraag nr. 15
van 29 augustus 1995
van mevrouw R. VAN CLEUVENBERGEN

Unesco-conventie Cultureel Erfgoed – Uitvoering

Sinds 1993 volg ik de evolutie op i.v.m. de bekrachtiging door België van de Unesco-conventie over het cultureel erfgoed van de wereld. België is bij mijn weten het enige EU-land dat deze Unesco-overeenkomst, daterend van 1972, nog niet heeft geratificeerd.

Wij hebben nochtans verscheidene sites die voor erkenning in aanmerking komen.

Op mijn mondelinge vraag van 30 maart jl. antwoordde de federale minister van Buitenlandse Zaken dat de drie gewesten de conventie intussen hadden goedgekeurd en dat de laatste hand werd gelegd aan de formele parlementaire goedkeuring.

Daar de uitvoering van deze conventie vooral van belang is voor de gewesten, had ik graag vernomen :

1. of de ratificatieprocedure intussen volledig beëindigd is ;
 2. zo neen, of de minister contact heeft met de federale minister van Buitenlandse Zaken aangaande de stand van zaken ;
 3. wat de concrete taken en bevoegdheden van de Vlaamse overheid zijn in het kader van deze conventie ;
 4. of er al een voorstel is met betrekking tot de Vlaamse sites die voor dergelijke erkenning als cultureel erfgoed van de wereld in aanmerking kunnen komen ;
 5. welke procedure het Vlaams Gewest heeft ingesteld om te bepalen welke sites in Vlaanderen voor erkenning in aanmerking kunnen komen.
- N. B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Antwoord

1. De Unesco-conventie inzake de bescherming van het cultureel en natuurlijk erfgoed van de wereld werd door ons land nog niet geratificeerd.
2. Bij de federale regering wordt aangedrongen op een spoedige voltooiing van de ratificatie-procedure.
3. De ratificatie impliceert dat de Vlaamse regering, wat het Vlaams Gewest betreft, ertoe gehouden is uitvoering te geven aan de bepalingen en voorschriften die de conventie oplegt. Dit houdt onder meer de verplichting in om het waardevol erfgoed afdoende te beschermen, financieel bij te dragen tot het Fonds voor het Werelderfgoed, met de internationale gemeenschap samen te werken en onderlinge bijstand te verlenen voor projecten en programma's inzake opleiding, voorlichting, onderzoek en in uitzonderlijke gevallen ook voor onderhouds- en restauratiewerken. De Vlaamse regering kan via de geëigende procedures ook voorstellen doen aan de Unesco-commissie voor het Werelderfgoed om Vlaams erfgoed te laten inschrijven op de Lijst van het Werelderfgoed.
4. en 5. De Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van het Vlaams Gewest heeft aan mijn voorganger reeds een pre-advies gegeven met betrekking tot de monumenten en sites die voor inschrijving in aanmerking zouden kunnen komen. Op basis van het definitieve advies van deze commissie, dat nog wordt ingewacht, zal ik niet nalaten te gepasten tijde voorstellen in te dienen.

A. VAN ASBROECK

VLAAMS MINISTER VAN BRUSSELSE
AANGELEGENHEDEN EN GELIJKE
KANSENBELEID

Vraag nr. 3
van 1 september 1995
van de heer J. TAYLOR

Overheidsvertegenwoordiging – Vlaamse of federale opdrachtgever

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 21
van 1 september 1995
van de heer J. Taylor
Blz. 58.

Antwoord

De minister-president van de Vlaamse regering zal op deze vraag een gecoördineerd antwoord verstrekken.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 80, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 16
van 29 augustus 1995
van mevrouw R. VAN CLEUVENBERGEN

Unesco-conventie Cultureel Erfgoed – Uitvoering

Zie :
Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn
Vraag nr. 15
van 29 augustus 1995
van mevrouw R. Van Cleuvenbergen
Blz. 84.

Vraag nr. 17
van 1 september 1995
van de heer J. TAYLOR

Overheidsvertegenwoordiging – Vlaamse of federale opdrachtgever

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken
 Vraag nr. 21
 van 1 september 1995
 van de heer J. Taylor
 Blz. 58.

L. VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
 VLAAMSE REGERING
 VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
 AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 14
van 29 augustus 1995
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Hogescholen – Personeelsbudget

Voor de hogescholen is in een subsidiëringsevenveloppe voorzien waarvan 75 à 85 % als personeelsbudget kan worden aangewend.

Omtrent de reikwijdte van het begrip personeelsbudget is in sommige scholen een interpretatieprobleem.

Heel wat instellingen wensen het personeelsbudget maximaal aan te wenden voor onderwijsdoeleinden.

1. Worden de lonen van onderhoudspersoneelsleden (kuisvrouwen) toegerekend op dit gelimiteerde personeelsbudget ?
2. Kunnen onderhoudspersoneelsleden ongelimiteerd uit de werkmiddelen en uit eigen inkomsten worden vergoed ?

Vraag nr. 20
van 30 augustus 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Ambtenaren – Vakbondspremies

De Internationale Arbeidsorganisatie in Genève heeft destijds het systeem van voordelen aan gesyndikeerden veroordeeld als strijdig met de syndicale vrijheid van de werknemers. Het komt mij derhalve voor dat met de vakbondspremies die in de openbare sector aan de gesyndikeerde werknemers worden uitbetaald, in feite tegen de IAIO wordt ingegaan.

Kan de minister mij het bedrag meedelen dat de Vlaamse overheid in 1994 uitkeerde aan vakbondspremies voor haar ambtenaren ?

Waarom werd het standpunt van de IAIO in verband met deze problematiek nooit door de Vlaamse overheid toegepast ?

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
 BEGROTING EN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 3
van 29 augustus 1995
van de heer J. MALCORPS

Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie – Samenwerkingsakkoord

Het recente samenwerkingsakkoord tussen de federale staat, de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap betreffende het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie vermeldt in artikel 3 de volgende programma's :

- 3121, gezondheidsrisico's verbonden aan het leefmilieu ;
 - 3122, monitoring van de blootstelling van de bevolking aan lood.
1. Kan de minister mij meedelen wat de belangrijkste doelstellingen van deze programma's zijn en wie er de precieze inhoud van bepaalt ?
 2. Kan de minister mij verder meedelen wie voor de Vlaamse Gemeenschap lid is van het begeleidingscomité waarvan sprake in artikel 4 ?

Vraag nr. 4
van 31 augustus 1995
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

VDAB-gebouw Gent – Krakkers

De Vlaamse Gemeenschap is eigenaar van een gebouw in de Lange Steenstraat in Gent. Tot voor kort waren de diensten van de VDAB hier gehuisvest.

Sinds enige tijd is het gebouw ingenomen door een groep krakers. Niet alleen vormen deze ongevraagde bewoners een plaag voor de buurt door hun agressief en onbeschoft optreden, maar ongetwijfeld ontwaarden zij ook dit gebouw door oneigenlijk gebruik (maken van vuur, bevuiling).

1. Welke initiatieven heeft de Vlaamse regering genomen om een einde te stellen aan de wederrechtelijke ingebruikneming van dit overheidseigendom als kraakpand ? Heeft de minister onderhandelingen gevoerd met de krakers ?
2. Wat is de bestemming van dit pand ? Overweegt de Vlaamse overheid dit gebouw te verkopen ?
3. Voor welk bedrag staat dit gebouw geboekt ? Wat is de schattingsprijs ?

L. MARTENS

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, GEZIN
EN WELZIJN

Vraag nr. 14
van 29 augustus 1995
van mevrouw R. VAN CLEUVENBERGEN

Beschermde monumenten – Beveiligingsapparatuur

De omzendbrief ML/7 van 28 april 1995 betreffende beveiligingswerken aan beschermde monumenten gaf de regionale of lokale besturen de mogelijkheid beveiligingsapparatuur te verkrijgen via de stockaanbieding van de afdeling Monumenten en Landschappen.

Graag had ik vernomen welke regionale of lokale besturen hierover informatie inwonen bij de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen, welke regionale of lokale besturen van dit voorstel gebruik maakten, of er een evaluatie is gebeurd betreffende het gepresenteerde aanbod en wat het resultaat daarvan is.

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie				
8	05.07.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Flanders/La Flandre – Redactionele informatie</i>	81
15	20.07.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse gemeenschapsattachés – Benoeming</i>	82
16	○ 29.08.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Unesco-conventie Cultureel Erfgoed – Uitvoering</i>	85
17	○ 01.09.1995	J. Taylor	<i>Overheidsvertegenwoordiging – Vlaamse of federale opdrachtgever</i>	86
18	05.09.1995	D. Ramoudt	<i>Oorlogsherenking – Presentie Vlaamse Gemeenschap</i>	55
L. VAN DEN BOSSCHE, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken				
14	○ 29.08.1995	B. Vandendriessche	<i>Hogescholen – Personeelsbudget</i>	86
15	30.08.1995	P. Hostekint	<i>Onderwijstijd – Aantal schooldagen</i>	55
16	30.08.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Opleiding verpleging-verzorging – Samenwerking</i>	57
17	30.08.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Opleiding verpleging-verzorging – Overlegstructuren</i>	57
18	30.08.1995	S. Platteau	<i>Hogescholen – Werkingstoelagen</i>	57
19	30.08.1995	S. Platteau	<i>Hogescholen – Reorganisatie opleidingen</i>	58
20	30.08.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Ambtenaren – Vakbondspremies</i>	86
21	01.09.1995	J. Taylor	<i>Overheidsvertegenwoordiging – Vlaamse of federale opdrachtgever</i>	58
22	04.09.1995	F. Dewinter	<i>Werkgroep homoseksuele leerkrachten – Maatregelen</i>	59
T. KELCHTERMANS, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling				
1	05.07.1995	W. Aers	<i>VDAB-gebouw Gent – Krakkers</i>	82
13	29.08.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Begeleidingsplan werklozen – Verruiming</i>	59
14	29.08.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Begeleidingsplan werklozen – Positieve maatregelen</i>	60
15	29.08.1995	J. Malcorps	<i>Milieu-effectrapportering – Deskundigen</i>	61
16	29.08.1995	J. Malcorps	<i>Veiligheidsrapportering – Deskundigen</i>	61
17	31.08.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Premies loopbaanonderbreking – Resultaat</i>	61
18	31.08.1995	J. Geysels	<i>VDAB Actieplan Vrouwen – Resultaat</i>	82

19	31.08.1995	W. Kuijpers	<i>Rivierbermen – Maaischade</i>	62
20	31.08.1995	W. Kuijpers	<i>De IJzer – Heidebeek</i>	83
21	01.09.1995	J. Taylor	<i>Overheidsvertegenwoordiging – Vlaamse of federale opdrachtgever</i>	84
22	△ 05.09.1995	W. Kuijpers	<i>Milieuheffing – Achterstallige betalingen</i>	62

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

3	○ 29.08.1995	J. Malcorps	<i>Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie – Samenwerkingsakkoord</i>	86
4	○ 31.08.1995	B. Vandendriessche	<i>VDAB-gebouw Gent – Krakers</i>	86
5	01.09.1995	J. Taylor	<i>Overheidsvertegenwoordiging – Vlaamse of federale opdrachtgever</i>	84
6	01.09.1995	J. Geysels	<i>Onafhankelijkheidsverzekering – Stand van zaken</i>	63
7	04.09.1995	F. Dewinter	<i>Werkgroep Health for Minorities – Benaming</i>	63
9	05.09.1995	W. Kuijpers	<i>Milieuheffing – Achterstallige betalingen</i>	63

E. BALDEWIJNS, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

16	31.08.1995	H. De Loor	<i>Hoogspanningslijn Ninove-Oudenaarde-Wortegem – Realisatie</i> .	63
17	01.09.1995	J. Taylor	<i>Overheidsvertegenwoordiging – Vlaamse of federale opdrachtgever</i>	64
18	01.09.1995	P. Desmet	<i>E17 Franse grens – Derde rijstrook</i>	64
19	01.09.1995	C. Verwimp-Sillis	<i>Grensborden – Verwijdering</i>	64
20	05.09.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Experimenten openbaar vervoer – Financiering</i>	65
21	05.09.1995	W. Aers	<i>De Lijn Gent – Gedrag vreemdelingen</i>	65
22	05.09.1995	D. Ramoudt	<i>De IJzer – Uitbaggering</i>	65
23	05.09.1995	C. Verwimp-Sillis	<i>Galgerveld Zoutleeuw – Industriezone</i>	66
24	05.09.1995	W. Aers	<i>Kluizendok Gent – Bestek</i>	67
26	07.09.1995	M. Verlinden	<i>Weekend-openbaar vervoer – Aarschot</i>	67
27	07.09.1995	M. Verlinden	<i>Watermolen Aarschot – Stand van zaken</i>	68
28	08.09.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Asfaltering A12 – Wegmarkering</i>	68
29	08.09.1995	L. Maximus	<i>Lagevloertrams – Rolstoelgebruikers</i>	69
30	08.09.1995	P. Desmet	<i>Fietspad N357 Izegem – Staat</i>	69
31	08.09.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Signalisatieborden – Inventarisverplichting</i>	69
32	11.09.1995	M. Verlinden	<i>'s Hertogenmolens Aarschot – Maatregelen</i>	70

E. VAN ROMPUY, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

11	31.08.1995	J. Gabriëls	<i>Hob Units – Problemen</i>	71
12	31.08.1995	E. De Groot	<i>Tuinbouwsector – Maatregelen</i>	72
13	01.09.1995	J. Taylor	<i>Overheidsvertegenwoordiging – Vlaamse of federale opdrachtgever</i>	73
14	01.09.1995	G. Bossuyt	<i>Vlaamse scheepsbouw – Herstructurering</i>	73
15	04.09.1995	W. Aers	<i>BRTN De Toestand is hopeloos – Politieke neutraliteit</i>	73
16	04.09.1995	W. Aers	<i>BRTN Radionieuws – Woordkeus</i>	74
17	06.09.1995	W. Aers	<i>BRTN Radio Tour – Politieke neutraliteit</i>	74
19	11.09.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Kabeltelevisie</i>	74
22	20.09.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vrouwen – Gelijke kansen</i>	75
23	20.09.1995	F. Vermeiren	<i>Bouwsector – Initiatieven</i>	75

L. PEETERS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

9	31.08.1995	J. Geysels	<i>Huursubsidies – Dossierbehandeling</i>	77
10	01.09.1995	J. Taylor	<i>Overheidsvertegenwoordiging – Vlaamse of federale opdrachtgever</i>	84
11	01.09.1995	F. Vermeiren	<i>Vlabinvest – Vlaams-Brabant</i>	78
14	07.09.1995	P. Hostekint	<i>Rally van Ieper – Veiligheidsmaatregelen</i>	78

L. MARTENS, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

13	29.08.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Cultureel centrum Turnhout – Vergadering Cannabis Consumentenbond</i>	79
14	○ 29.08.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Beschermde monumenten – Beveiligingsapparatuur</i>	87
15	29.08.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Unesco-conventie Cultureel Erfgoed – Uitvoering</i>	84
16	01.09.1995	J. Taylor	<i>Overheidsvertegenwoordiging – Vlaamse of federale opdrachtgever</i>	79
17	04.09.1995	J. Geysels	<i>Beschermde monumenten – Herbestemming</i>	79
23	11.09.1995	Y. Avontroodt	<i>Ambulante-revalidatiecentra – Onderhoudssubsidies</i>	80
29	19.09.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Jeugdbewegingen – Ministeriële belangstelling</i>	80
31	19.09.1995	D. Lootens-Stael	<i>BRTN TV1 Journaal – IJzerbedevaart</i>	81
34	20.09.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vrouwen – Gelijke kansen</i>	81

A. VAN ASBROECK, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke Kansenbeleid

3	01.09.1995	J. Taylor	<i>Overheidsvertegenwoordiging – Vlaamse of federale opdrachtgever</i>	85
---	------------	------------------	--	----